ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • ЧЕРВЕНЬ 2020

Ліягона

Події 1829 року, які стали поштовхом до отримання одкровень

с. 12

Чи готова моя дитина з обмеженими можливостями до хрищення?
с. 18

Харчова алергія: як вирішувати цю проблему в Церкві,
с. 22

З огляду на спроможності, а не обмеження,
с. 28

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Селище Окленд
шт. Пенсільва

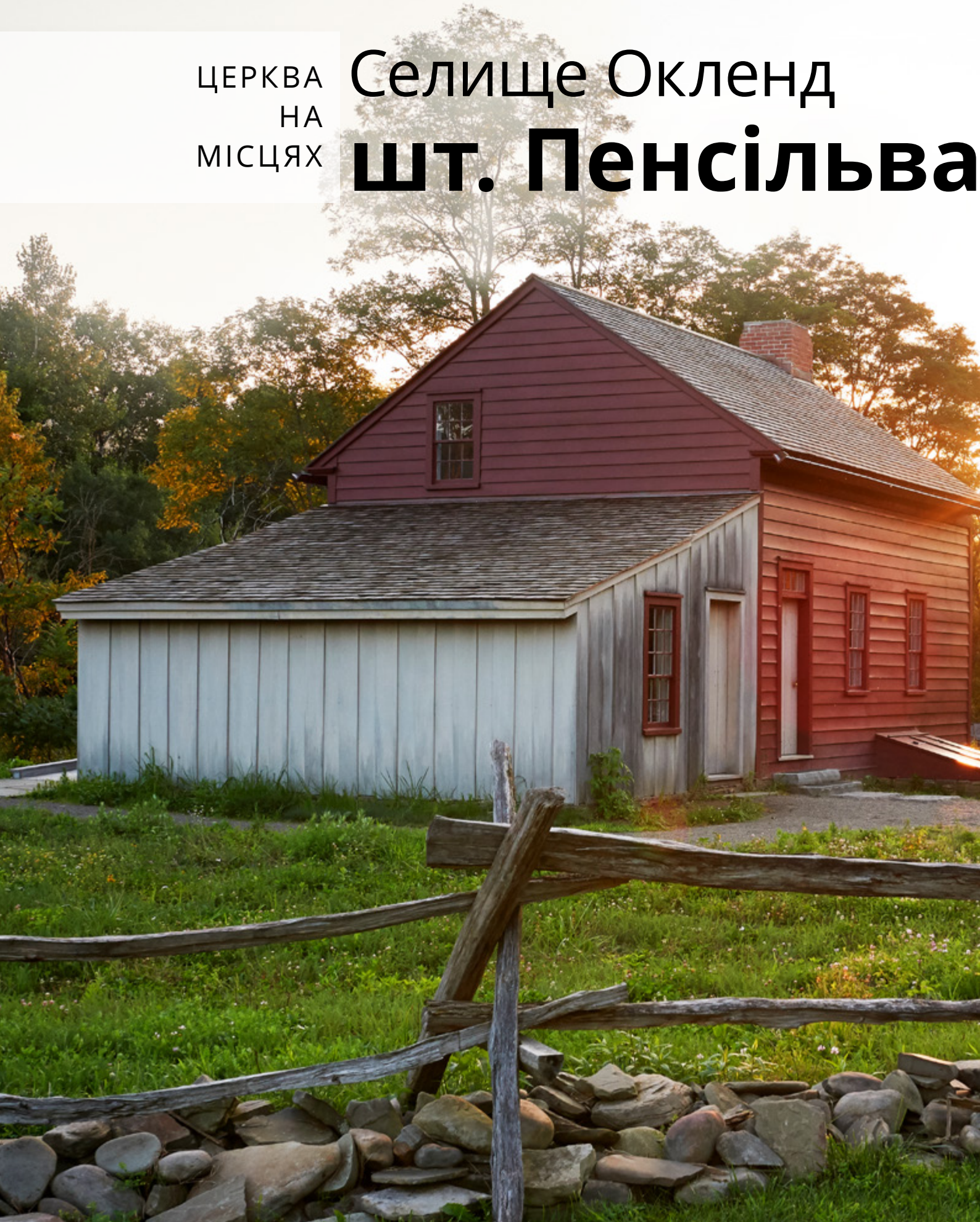

нія, США

Цей дім у місці, де було відновлено священство, є реконструкцією будинку Джозефа і Емми в Гармоні, тепер це селище Окленд.

ФОТОГРАФІЯ ЛЕСЛІ НІЛЬССОНА

10 Приходів і філій, у тому числі філія Сасквеганна, у Пенсільванському колі Скрентон.

160 Миль (260 км) від місця, де було відновлено священство, до Нью-Йоркського храму в Пальмірі.

15 Одкровень було отримано в Гармоні, шт. Пенсільванія, включених до книги Учення і Завіти.

70 Приблизний відсоток кількості сторінок Книги Мормона, перекладених у домі Джозефа і Емми.

1804 Емма Гейл (яка пізніше вийшла заміж за Джозефа Сміта) народилася в Гармоні.

1829 Іван Христитель дарує Ааронове священство Джозефу Сміту та Оліверу Каудері. Пізніше Петро, Яків та Іван дарували їм священство Мелхиседекове.

1960 На цьому місці було встановлено пам'ятник на честь відновлення священства.

2015 Президент Рассел М. Нельсон освятив місце відновлення священства.

Дізнайтеся більше про історичні місця Церкви на сайті **history.ChurchofJesusChrist.org.**

Служити під час причасних зборів
с. 8

Важлива роль священства у Відновленні
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
с. 12

Як вирішувати проблему харчової алергії в Церкві
Ліса Енн Томсон
с. 22

Особливі потреби, особливі уроки
Старійшина Пол Б. Пайпер і Мелісса Т. Пайпер
с. 28

Рішення христитися

Нещодавно ми з чоловіком намагалися вирішити, чи наш семирічний син був готовий до хрищення. У нього аутизм, тож ми не були впевнені, чи він достатньо розуміє, щоб відповідати за свої рішення. На с. 18 ви можете прочитати, скільки всього ми обдумували, намагаючись прийняти правильне рішення.

Займаючись питаннями людей з особливими потребами у Церкві, я знаю, що багато чудових людей з особливими потребами палко бажають відчувати себе прийнятими в Церкві. Усім нашим братам і сестрам, які мають ті або інші особливі потреби, та їхнім сім'ям, ми кажемо: ми вас любимо, ви нам потрібні і ми хочемо дізнатися, як краще вам послужити.

Кілька статей у цьому номері допоможуть нам зрозуміти, в чому полягають особливі потреби і що ми можемо краще робити, аби ніхто не почувався полишеним у наших приходах і громадах:

- Сторінка 28: Пол Б. Пайпер, сімдесятник, і його дружина Мелісса, які мають дитину з особливими потребами, дають надію батькам і підбадьорюють їх.
- Сторінка 21: У кінці моєї статті ви можете знайти ідеї того, як краще навчати членів Церкви з особливими потребами під час Церковних уроків та у покликаннях.
- Сторінка 16: Батьки можуть скористатися цією історією в журналі *Друг,* щоб допомогти дітям побачити приклад того, як можна дружити з людиною з особливими потребами.

Читаючи цей номер, пам'ятайте, що "цінність душ є великою в очах Бога" (Учення і Завіти 18:10). Ми можемо сприяти створенню атмосфери любові й приязності в домі та в Церкві, аби всі, хто хоче прийти й бути, як Ісус, могли мати таку можливість.

З любов'ю,

Кеті Една Стід

Фахівець з питань особливих потреб, Відділ священства і сім'ї

Зміст

5 **Відновлення Ааронового священства**

6 **Портрети віри**
Ліні Уілаау
Ліні раніше доводилося боротися зі своїм гнівом. Але євангелія Ісуса Христа допомогла їй поміняти гнів на спокій.

8 **Принципи служіння**
Служити під час причасних зборів
Причасні збори надають можливість взаємодіяти з іншими людьми і служити їм.

12 **Важлива роль священства у Відновленні**
Старійшина Гарі Е. Стівенсон
Завдяки поверненню на землю священства відкрилися можливості для подальшого Відновлення.

18 **Чи готова моя дитина з обмеженими можливостями до хрищення?**
Кеті Една Стід
Нашому синові невдовзі мало виповнитися вісім років. Але як ми можемо бути впевнені, що він готовий до хрищення?

22 **Як вирішувати проблему харчової алергії в Церкві**
Ліса Енн Томсон
Іноді ми виявляємо свою любов за допомогою їжі. Але у випадку наявності важкої форми харчової алергії *брак їжі* також може бути виявом любові.

28 **Особливі потреби, особливі уроки**
Старійшина Пол Б. Пайпер і Мелісса Т. Пайпер
У нашої дочки особливі потреби. Ми навчилися від неї більше, ніж могли собі уявити.

32 **Голоси святих останніх днів**
Учителька чує голос пророка в незвичному місці; чоловік обирає між роботою і євангелією; подружжя молиться про безпеку своєї ненародженої дитини; серце чоловіка пом'якшується завдяки відвідуванню храму.

36 **Наші домівки, наші сім'ї**
Дар любові
Фейт С. Уотсон
Коли мій чоловік з ніжністю надавав благословення нашій новонародженій донечці, я побачила в цьому дар любові Небесного Батька.

38 **За Мною йдіть: Книга Мормона**
Ці щотижневі статті допомагатимуть вам у вивченні Книги Мормона цього місяця.

Замальовки

За Мною йдіть, допоміжні матеріали

На обкладинці
Вам, мої товариші у служінні, художник Лінда Керлі Крістенсен і Майкл Малм

Розділи

Дорослій молоді
42

Ви можете відчувати страх, **думаючи про побачення,** але так не повинно бути. Читайте історії молодих людей, які успішно **справилися з переживаннями, викликаними пошуками вічного супутника.**

Молоді
50

Дізнайтеся про **історію Товариства молодих жінок.**

Дітям
Друг

Дізнайтеся більше про Авіш і **познайомтеся з друзями** з Німеччини.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ У ЧЕРВНЕВОМУ НОМЕРІ

Йому було потрібне благословення священства. Чи міг я його надати?
О'Дейл Джонсон

Юнак розповідає про те, як подолав страх і надав благословення священства.

Що я дізнався про благодать завдяки фізичним обмеженням своєї дочки
Джеффрі С. Мак-Клеллан

Батько ділиться думками про те, як благодать Ісуса Христа дала йому надію за його обставин.

Довіритися другому враженню і скеруванню Духа
Марі Нецлер

Молода людина з Австралії розповідає про те, як її життя змінилося завдяки тому, що вона дала людині другий шанс.

Те, що я неодружена, нагадує мені, щоб я довіряла *всьому* Божому плану для мене
Крістіна Коттеролл

Молода людина розповідає про те, як вона знову знайшла надію у своєму житті, коли обставини склалися всупереч її планам.

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельська бібліотека та на сайті liahona.ChurchofJesusChrist.org ви можете:

- Знайти поточний номер журналу.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

НАША КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

Надсилайте свої запитання та відгуки на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Надсилайте свої історії на сайт: liahona.ChurchofJesusChrist.org або поштою на адресу:
Liahona, flr 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

ЧЕРВЕНЬ 2020, ТОМ 23, № 6
ЛІЯГОНА 16721 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Радники: Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джейн Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Станфілл

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавництва: Каміла Кастрільйон

Редколегія: Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фулер Соса, Чейкелл Уордлей, Марісса Віддісон

Практикант відділу: Алайна Вангсгаард

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Алені Регер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Дизайнер-практикант: Келсі Фекрелл

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

Поштова адреса: *Liahona,* Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: June 2020 Vol. 23 No. 6. LIAHONA (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (American Express, Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store.ChurchofJesus Christ.org. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Відновлення Ааронового священства

15 травня 1829 року Іван Христитель надав Ааронове священство Джозефу Сміту та Оліверу Каудері. Ці уривки з їхніх спогадів про той важливий день показують, якою дивовижною була та подія.

“Посланець, що відвідав нас у той час і надав нам це священство, сказав, що **ім’я його Іван, що він є той, кого називають у Новому Завіті Іваном Христителем**, і що він діє під керівництвом Петра, Якова та Івана, які мають ключі священства Мелхиседека”.

Джозеф Сміт в Джозеф Сміт—Історія 1:72, курсив додано

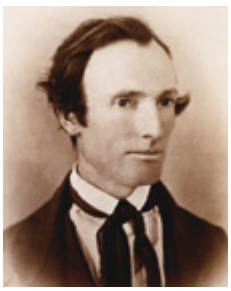

Олівер Каудері також був із Джозефом Смітом у 1836 році, коли ключі священства було відновлено в Кертлендському храмі.

“Раптово, ніби з середини глибин вічності, **голос Викупителя промовив до нас, коли завіса розділилася і ангел Бога зійшов, зодягнений славою,** і передав нам послання, очікуване з хвилюванням, і ключі євангелії покаяння. Яка радість! Яке чудо! Яке здивування!”

Олівер Каудері в Джозеф Сміт—Історія 1:71, виноска; курсив додано

Зображення з біблійного відео, де Іван Христитель христить Ісуса Христа.

Ріка Сасквеганна в Гармоні, шт. Пенсільванія, поблизу місця, де 15 травня 1829 року було хрищено Джозефа Сміта і Олівера Каудері.

Щоб дізнатися більше про відновлення священства і його важливу роль, див. статтю Гарі Е. Стівенсона “Важлива роль священства у Відновленні” на с. 12.

ВАМ, МОЇ ТОВАРИШІ У СЛУЖІННІ, ХУДОЖНИК ЛІНДА КЕРЛІ КРІСТЕНСЕН І МАЙКЛ МАЛМ
ФОТОГРАФІЯ РІКИ САСКВЕГАННІ, ЗРОБЛЕНА БРЕДОМ УОЛКЕРОМ СТІВЕНСОМ

Ліні Уілааy

Саваї, Самоа

Ліні колись боролася з почуттями гніву й нетерпіння. Але коли Ліні разом з чоловіком приєдналася до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, вона відчула, що ті почуття зникли після того, як вона почала жити за євангелією.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Я почала вивчати євангелію і завдяки вченням Церкви дізналася про те, як Ісус любив дітей. Він завжди був до них таким добрим.

Я почала намагатися бути більше схожою на Ісуса. Зараз я намагаюся більше любити всіх членів своєї сім'ї. Я проводжу з ними більше часу і більше часу приділяю тому, щоб дізнатися про їхні потреби. Ми читаємо Писання всією сім'єю і разом молимося щовечора.

Моє серце значно пом'якшилося. Я відчуваю більше любові, спокою і щастя в нашому домі завдяки тому, що ми живемо за вченнями Ісуса Христа. Я вдячна за те, як євангелія допомагає мені навчатися бути кращою дружиною, мамою і бабусею.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Знайдіть більше інформації про шлях віри Ліні, а також додаткові фото в Євангельській бібліотеці або цифровій версії цієї статті на сайті **ChurchofJesusChrist.org/go/6206**.

Прочитайте, як старійшина Ніл Л. Андерсен навчає про те, що любов до Господа надихає нас ставати кращими: **ChurchofJesusChrist.org/go/6207**.

Принципи служіння

СЛУЖИТИ ПІД ЧАС ПРИЧАСНИХ ЗБОРІВ

Причасні збори надають можливість взаємодіяти з іншими людьми і служити їм.

Причасні збори—це час духовного живлення й особистих роздумів про Спасителя і Його Спокуту. Коли ми кожен тиждень приймаємо причастя, то разом зміцнюємося (див. Учення і Завіти 84:110). Однак дехто в наших приходах і філіях приходить з важкими тягарями або зовсім не приходить на причасні збори.

Ось що ми могли б зробити під час цієї священної години, аби послужити іншим і покращити їхнє життя.

ДОПОМОЖІТЬ ЗРОБИТИ ПРИЧАСНІ ЗБОРИ ДЛЯ ТИХ, КОМУ ВИ СЛУЖИТЕ, КРАЩИМИ

Перший крок до того, щоб зрозуміти, як послужити,—це познайомитися з окремими людьми чи сім'ями і дізнатися про їхні потреби. Ймовірно існують способи, у які ви можете допомогти покращити їхній досвід під час причастя, просто більше дізнавшись про них.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕДВАРДА МАК-ГОВАНА

Щотижневі причасні збори стали зовсім іншими для Мінді, молодої матері з двома маленькими близнюками, завдяки простій допомозі її сестри-служительки.

“Через робочий графік чоловіка мені доводиться кожного тижня самій ходити до церкви з двома донечками-близнючками,— розповідає Мінді.— Так важко висидіти всі причасні збори з двома непосидючими малюками, але сестра-служителька сама взялася мені допомагати.

Кожного тижня вона сідає біля нас і допомагає піклуватися про моїх дівчаток. Уже сама її присутність біля мене так багато значить і насправді заспокоює моє хвилювання, коли діти кричать або метушаться. Не думаю, що вона колись зрозуміє, як сильно підтримала мене у цей період мого життя. Вона бачила, що я, молода схвильована мати, потребую допомоги, і завдяки їй відвідування церкви для всіх нас стало спокійною і радісною подією”.

Ідеї щодо того, як допомагати людям, що мають особливі потреби

- Радьтеся з провідниками кворуму старійшин і Товариства допомоги про потреби членів Церкви.
- Провідники планують виступи на причасних зборах, щоб допомогти задовольнити потреби членів Церкви. Якщо ті, кому ви служите, отримають користь від того, що почують певне послання, поділіться цією думкою з провідниками.
- Якщо ви знаєте людину, яка через обмеження або харчову алергію не може повною мірою отримувати благословення причастя, поговоріть з нею про це більш докладно і дізнайтеся, які зміни можна було б зробити, щоб поклоніння набуло більшої глибини. Поділіться цією інформацією зі своїми провідниками[1].
- Якщо людина, якій ви служите або яку знаєте, не може виходити з дому—тимчасово або постійно,—запитайте єпископа, чи може ця особа отримати причастя вдома. Ви навіть можете робити нотатки під час причасних зборів і ділитися ними по телефону, електронною поштою або особисто.
- Якщо людина, якій ви служите, має малих дітей, ви можете запропонувати їй допомогу під час причасних зборів.
- Якщо ті, кому ви служите, не часто приходять на причасні збори, намагайтеся зрозуміти й обдумати способи, у які ви можете допомагати. Якщо потрібно когось підвезти, ви можете домовитися, що заїдете за ними. Якщо вони не відчувають підтримки з боку сім’ї, ви можете запропонувати місце біля себе. Ви можете по-особливому запрошувати їх, допомагаючи відчути, що їм раді і їх чекають на причасних зборах.

ПАМ’ЯТАЙТЕ, ПРОСТІ ВЧИНКИ Є ДАЛЕКОСЯЖНИМИ

Як сказала про служіння сестра Джин Б. Бінгем, генеральний президент Товариства допомоги: “Іноді ми думаємо, що повинні зробити щось велике й героїчне, щоб це вважалося служінням нашому ближньому. І все ж прості вияви служіння можуть глибоко впливати на інших, а також і на нас самих”[2].

У маленькій філії у Бельгії під час церковних зборів Евіта часто пропонує перекладати для іспаномовних відвідувачів і членів Церкви. Одного разу Евіту познайомили з людиною з Домініканської Республіки, яка цікавилася Церквою. Той чоловік трохи розмовляв англійською, але іспанська була його рідною мовою. Тож Евіта запропонувала тихенько перекладати для нього на причасних зборах, щоб він почувався більш затишно.

“Коли я перекладаю, то це робить Суботній день трохи напруженішим,— каже Евіта.— Однак діючи за спонуканням запитувати інших людей, чи їм потрібен переклад, я неодмінно відчуваю радість і теплоту, оскільки знаю, що можу допомагати їм відчути Духа і отримати задоволення від зборів”.

Ідеї щодо того, як допомагати незначними вчинками

- Поговоріть зі своїми провідниками, щоб дізнатися, кому потрібно трохи більше послужити під час причасних зборів. Або, якщо ви знаєте таку людину, переконайтеся, що ваші провідники також про неї знають.
- Сидіть спокійно, очікуючи початку зборів. Це допоможе іншим людям, "чиї серця скрушені, а духи—упокорені"[3] і кому потрібен спокій, який може принести лише благоговіння у святому місці.
- У пісну неділю ви можете присвятити свій піст і молитви людині, якій ви служите і яка потребує більшого втішення.
- Моліться, щоб знати, чи є люди, яким потрібно, щоб ви сіли поруч або поблизу під час причасних зборів, а може такі, яким ви можете послужити в інший спосіб.

Важливо робити все можливе, аби ті, хто приходить на причасні збори, відчували, що їм раді, й отримували духовне живлення.

ПРИЧАСНІ ЗБОРИ МОЖУТЬ БУТИ МІСЦЕМ, ДЕ РАДІ ВСІМ

Президент Джозеф Філдінг Сміт (1876--1972) навчав: "Причасні збори—це найсвященніші, найсвятіші з усіх зборів у Церкві"[4]. Тож дуже важливо робити все можливе, щоб усі, хто на них приходить, відчували, що їм раді, й отримували духовне живлення—особливо нові члени Церкви або ті, хто певний час не ходив до Церкви.

Меранія зі штату Новий Південний Уельс, Австралія, подружилася з жінкою у своєму приході, яка досліджувала Церкву. "Тепер вона є моєю близькою подругою,—розповідає Меранія.—Мені подобається сидіти поруч з нею на причасних зборах кожного тижня, і я завжди запитую, як у неї йдуть справи і чи я можу чимось допомогти". Через якийсь час подруга Меранії охристилася. Зусилля членів приходу, а також приязна атмосфера на причасних зборах зіграли величезну роль у її рішенні.

Ідеї для служіння членам Церкви, які повертаються до активності або є новими

- Коли ви готуєте виступ на причасних зборах, то можете запросити друзів, сім'ю та інших прийти і послухати ваше послання.
- Ви можете звертати увагу на самотніх людей, або тих, кому потрібна допомога, і радо вітати їх. Запитуйте, чи можете ви сісти поруч, або пропонуйте їм сісти поруч з вами.
- По закінченні зборів ви можете запросити тих, кому служите, та інших людей на церковні заходи, до храму або на громадські заходи.
- Якщо людина, якій ви служите, приходить на причасні збори після певного періоду відсутності, ви можете запитати, чи є у неї запитання стосовно того, чого навчали. Скажіть, що ви з радістю допоможете, якщо є якісь слово, історія або вчення, яких вони не розуміють. Ви можете разом пошукати відповіді, якщо це буде необхідно. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ви можете прочитати статті "4 способи служіння сім'ям, де є інваліди" (лише в цифровому форматі), *Ліягона,* черв. 2018; або "Як вирішувати проблему харчової алергії в Церкві" у цьому номері на с. 22.
2. Джин Б. Бінгем, "Служити так, як Спаситель", *Ліягона,* трав. 2018, с. 104.
3. Джеффрі Р. Холланд, "Оце Агнець Божий", *Ліягона,* трав. 2019, с. 46.
4. Джозеф Філдінг Сміт, in Conference Report, Oct. 1929, сс. 60–61.

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Важлива роль священства У ВІДНОВЛЕННІ

Без повернення на землю священства Відновлення було б неможливим.

На квітень 1829 року божественні посланці відвідували Джозефа Сміта вже майже 10 років. Батько і Син явилися йому в 1820 році у гаю поблизу його дому, коли йому було 14 років (див. Джозеф Сміт—Історія 1:5–17)[1]. Перше відвідування ангела Моронія сталося в 1823 році, після чого він приходив щорічно й навчав Джозефа та давав йому настанови до 1827 року, доки Джозеф не отримав стародавній літопис, написаний на пластинах, що згодом став Книгою Мормона (див. Джозеф Сміт—Історія 1:30–54).

Втім упродовж 18 місяців після отримання пластин Джозефові було нелегко перекладати літопис через переслідування місцевих жителів, відсутність постійного писаря і втрату частини літопису. То був сумний і болісний період у житті Джозефа. (Див. Джозеф Сміт—Історія 1:58–62; Учення і Завіти 3).

Але все змінилося в квітні 1829 року з прибуттям шкільного вчителя на ім'я Олівер Каудері, який став постійним писарем для Джозефа. Після цього переклад Книги Мормона значно прискорився.

Восени 1828 року Джозеф багато часу працював на фермі в Гармоні, Пенсільванія, аби забезпечити прожиток своїй сім'ї, і тому в 1829 році він зміг приділити всю увагу перекладу Книги Мормона. Деякий час дружина Джозефа, Емма, і його брат Сем'юел, виконували роль писарів. У той же час Олівер Каудері жив у домі батьків Джозефа в штаті Нью-Йорк.

Почувши про пластини і їхній переклад, Олівер зацікавився і захотів дізнатися, чи все це було від Бога. "Одного вечора, перед тим як лягти спати, він звернувся до Господа, щоб дізнатися, чи все дійсно так, як про це кажуть,—записав Джозеф,—і Господь явив йому, що це правда"[2].

Олівер негайно подолав 225 км до Гармоні, щоб зустрітися з Джозефом. Олівер став відповіддю на молитви Джозефа. Через два дні після їхньої зустрічі

ФОН ВІД GETTY IMAGES

у квітні переклад Книги Мормона відновився і просувався швидкими темпами, наближаючись до завершення у неймовірно короткий термін—загалом 60–65 робочих днів. Увесь переклад було закінчено до 30 червня.

Пророк Джозеф міг вважати, що вся його робота наближалася до завершення, оскільки він виконав божественний наказ, даний ангелом-посланцем, перекласти і опублікувати стародавній літопис. Він навіть не здогадувався тоді, що він не закінчує, а лише починає відігравати свою фундаментальну роль у Відновленні євангелії Ісуса Христа.

Після перекладу Книги Мормона—що вже саме по собі було дивом—невдовзі з'явилися ангели і передали Джозефу й Оліверу владу священства.

Небагато подій в історії людства за важливістю зрівняються з тим, що відбулося навесні 1829 року. Олівер описує цей дивовижний період Відновлення як "дні, які не можна забути ніколи" (Джозеф Сміт—Історія 1:71, виноска). Після перекладу Книги Мормона—що вже саме по собі було дивом—невдовзі з'явилися ангели і передали Джозефу й Оліверу владу священства. У цей період перекладу й відновлення, відзначений отриманням одкровень, бачення Джозефа змінилося і розширилося, і було прокладено шлях до офіційної організації Церкви, що відбулася наступного року.

Відновлення Ааронового священства

Під час перекладу Книги Мормона Джозефу й Оліверу зустрічалося багато уривків, де йшлося про хрищення і повноваження. Раніше Джозефу було сказано, що "Господь надасть святе священство певним особам"[3]. 15 травня 1829 року Джозеф і Олівер пішли до відлюдного місця в кленовому гаю, що був неподалік, "аби в молитві спитати у Господа Його волю щодо мене"[4].

Під час молитви голос Викупителя сповнив їх спокоєм, і в той час "завіса розділилася і ангел Бога зійшов, зодягнений славою, і передав нам послання, очікуване з хвилюванням, і ключі євангелії покаяння" (Джозеф Сміт—Історія 1:71, виноска). Ангел сказав, що він є Іваном, "кого називають у Новому Завіті Іваном Христителем, і що він діє під керівництвом Петра, Якова та Івана" (Джозеф Сміт—Історія 1:72).

Джозеф і Олівер стали на коліна, а воскреслий Іван поклав руки на їхні голови й передав Ааронове священство, "яке володіє ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаяння і хрищення зануренням для відпущення гріхів" (Джозеф Сміт—Історія 1:69; див. також Учення і Завіти 13:1). Їм було обіцяно, що "в належний час" вони отримають додаткові повноваження священства. Джозеф був названий "першим старійшиною Церкви, а він (Олівер Каудері)—другим" (Джозеф Сміт—Історія 1:72). Їм також було дано настанову охристити один одного—спочатку Джозефу охристити Олівера, а потім Оліверу охристити Джозефа.

В якийсь момент того ж дня обидва "попрямували до води" на берег річки Сасквеганни, щоб охреститися. Вони "змушені були тримати в таємниці те, що одержали священство і були хрищені, тому що дух переслідування вже проявився у цій місцевості" (Джозеф Сміт—Історія 1:74). Річка служила головною магістраллю для здійснення торгових і транспортних перевезень під час весняних повеней, тому судна рухалися по ній постійно. Ймовірно, що

Джозефу й Оліверу довелося чекати сутінок або, з огляду на повінь, вони могли знайти більш відлюдне місце десь у заплаві[5].

Після того як вони охристили один одного, Джозеф дарував Оліверу Ааронове священство. Після цього Олівер висвятив Джозефа, як і наказав їм ангел. Президент Джозеф Філдінг Сміт навчав, що то було необхідно для того, аби затвердити початкове висвячення, отримане ними під руками Івана Христителя, вже після їхнього хрищення, щоб "*повторно запечатати* ті благословення належним чином"[6].

Відновлення Мелхиседекового священства

У нас немає такого ж детального опису відвідування Джозефа і Олівера Петром, Яковом та Іваном для відновлення Мелхиседекового священства. З огляду на різні пояснення, що основуються на спогадах про цю подію, вона могла мати місце як навесні 1829 року, ймовірно в кінці травня чи у червні, так і за кілька місяців потому[7]. Джозеф та Олівер ніколи не вказували дати явлення Петра, Якова та Івана, як це було у випадку з Іваном Христителем і відновленням Ааронового священства. Можливо, до того вони не повною мірою осягнули природу священства або його поділу. Джозеф усвідомлював важливість священства поступово.

З 1830 по 1835 рік чини священства було уточнено, кворуми, ради, президентства і єпископати було сформовано. Навіть термін *Мелхиседекове священство* не використовувався як назва "первосвященства" або "більшого священства" (Учення і Завіти 107:9; 84:19) до 1835 року (див. Учення і Завіти 107:2–4).

Джозеф таки вказав деякі подробиці щодо місця. У 1842 році він згадував, що чув "голоси Петра, Якова й Івана в глушині між Гармоні і … Коулсвіллом, … на річці Сасквеганна, які проголошують себе носіями ключів царства" (Учення і Завіти 128:20).

Це дає можливість припустити, що відновлення Мелхиседекового священства відбулося в якомусь місці 45-кілометрового відрізку шляху між домом Смітів у Гармоні, шт. Пенсільванія, і містечком Коулсвілль, шт. Нью-Йорк, де жила сім'я Джозефа Найта. Сім'я Найтів належала до перших членів Церкви і найвідданіших друзів Джозефа Сміта. Вони постачали йому папір і продукти під час перекладу Книги Мормона, а пізніше стали ядром Коулсвіллської філії Церкви.

Крім того, що Джозеф і Олівер отримали Мелхиседекове священство від Петра, Якова та Івана, їх було висвячено "апостолами й особливими свідками" Господа (Учення і Завіти 27:12) і вони отримали ключі, необхідні для започаткування розподілу повноти часів. Тепер вони мали повноваження виконувати всі обряди священства, зокрема дарування Святого Духа.

ВІДНОВЛЕННЯ МЕЛХИСЕДЕКОВОГО СВЯЩЕНСТВА, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН

ДЖОЗЕФ СМІТ ОХРИЩУЄ ОЛІВЕРА КАУДЕРІ, ХУДОЖНИК ДЕЛ ПАРСОН; ФОН ВІД GETTY IMAGES

Відновлення священства було центральною подією в божественному покликанні Джозефа Сміта першим пророком цього розподілу.

Вони також отримали "ключі від усіх духовних благословень Церкви" (Учення і Завіти 107:18), необхідні для організації Церкви в квітні 1830 року, й отримали одкровення, щоб відновити все в належному порядку. Духовні благословення виявлялися в чудесах, зціленнях і обрядах, які виконувалися повноваженнями священства. У 1836 році інші ангели-посланці передали ключі священства для збирання Ізраїля і храмової роботи (див. Учення і Завіти 110).

Наслідки відновлення священства

Президент Девід О. Мак-Кей (1873–1970) навчав, що найвиразнішою ознакою Спасителевої відновленої Церкви є "божественне повноваження, отримане безпосередньо через одкровення"[8]. Без повернення на землю священства Відновлення було б неможливим. Священством уповноважується виконання обрядів, і воно є основою управління Господньою Церквою на землі.

Нехай кожен з нас охоче бере участь у неперервному Відновленні євангелії, з ентузіазмом приймаючи і застосовуючи те, що було відкрито сучасним пророкам.

Джозеф офіційно організував Церкву 6 квітня 1830 року. Упродовж наступних кількох років було організовано Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів. Під керівництвом Президента Церкви ключі священства передаються місцевим провідникам по всьому світу, даючи можливість євангелії котитися "до кінців землі" (Учення і Завіти 65:2).

Відновлення священства було центральною подією в божественному покликанні Джозефа Сміта першим пророком цього розподілу. У вступі до книги Учення і Завіти Господь каже: "Отже, Я, Господь, знаючи про лихо, яке прийде на жителів землі, покликав Мого слугу Джозефа Сміта молодшого і говорив до нього з небес, і дав йому заповіді" (Учення і Завіти 1:17).

Перед явленням Івана Христителя у травні 1829 року Джозеф був зосереджений на перекладі Книги Мормона. З відновленням Ааронового і Мелхиседекового священства він зрозумів, що його покликання включає набагато більше. Джозеф отримав повноваження з небес, і це підготувало його до виконання подальших обов'язків "провидця, перекладача, пророка [і] апостола Ісуса Христа" (див. Учення і Завіти 21:1).

Старійшина Роберт Д. Хейлз (1932–2017), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, описав, яким би було наше життя без священства: "Якби на землі не було сили священства, супротивник безперешкодно блукав би і царював без жодних обмежень. Не було б ні дару Святого Духа, щоб скеровувати і просвітлювати нас; ні пророків, щоб промовляти від імені Господа; ні храмів, у яких ми могли б укладати священні, вічні завіти; не було б повноваження благословляти або христити, зцілювати або втішати. Без сили священства "всю землю було б повністю спустошено" (див. Учення і Завіти 2:1–3). Не було б ні світла, ні надії—лише темрява"[9].

Отримання обрядів священства є основоположним у Господній роботі зі здійснення безсмертя і вічного життя людини (див. Мойсей 1:39). Хрищення і конфірмація, храмовий ендаумент і запечатування на час і вічність є головними для нашого спасіння. Здатність поєднувати і запечатувати сім'ї у храмі для тих, хто перебуває по обидві сторони завіси, уможливлюється лише завдяки повноваженню і ключам священства під керівництвом Президента Церкви.

Неперервне Відновлення

Як повноваження священства можуть надихати вас до участі в неперервному Відновленні Церкви? Ми можемо не знати, що чекає на нас попереду, але зрозуміло, що Відновлення триває. Господь не відкрив усі вчення або обряди, Він не дав Джозефу всі настанови у Священному гаю, не сказав усього через Моронія на Куморі або на організаційних зборах Церкви. Відновлення не відбулося як одноразова подія. Натомість Господь відкривав усе Джозефу "рядок за рядком" (2 Нефій 28:30), так само, як Він продовжує відкривати все Своїм пророкам у наш час згідно зі Своїми цілями і за Своїм розкладом.

Пророки, яких Господь неперервно покликав, починаючи з часів Джозефа Сміта, промовляли від Його імені та продовжують проголошувати Його волю. Пророки мають ширше бачення й отримують конкретне скерування для подолання випробувань у їхні дні. Президент Рассел М. Нельсон проголошує, що всі ми "є свідками процесу Відновлення. Якщо ви вважаєте, що Церкву повністю відновлено, то ви бачите лише початок. Попереду ще багато подій"[10].

Відновлення і ви

Нехай кожен з нас охоче бере участь у неперервному Відновленні євангелії, з ентузіазмом приймаючи і застосовуючи те, що було відкрито сучасним пророкам. Прикладом цього може бути життя за вищим, священнішим законом служіння нашим братам і сестрам[11]. І нехай кожен з нас знайде тривалу євангельську радість завдяки зосередженому на домівці й підтримуваному Церквою плану вивчення доктрини, у зміцненні віри, дотриманні заповідей і поглибленому особистому поклонінні, яке включає домашні вечори, що відповідають потребам окремих людей і сімей[12].

Ми можемо готуватися до Другого пришестя Спасителя, прискорюючи збирання Ізраїля по обидві сторони завіси[13]. Ми можемо вдосконалюватися в тому,

щоб зробити Суботній день приємністю під час недільних служб поклоніння та вдома[14]. Ми можемо бути більш налаштованими на Святого Духа, виконуючи духовну роботу, необхідну для отримання щоденного особистого одкровення[15].

Я свідчу, що небеса залишаються відкритими і що попереду багато всього, поки Господь готує нас до чудових днів, що настануть у майбутньому. Завдяки відновленню священства Божі діти мають можливість виконувати для інших і для себе спасительні обряди, а сучасні пророки, провидці та одкровителі—повноваження скеровувати Господнє царство.

Незчисленні благословення отримує Церква та її члени щоденно завдяки доступності Господнього священства. Тож кожного дня дякуймо за те, що явилися Іван Хреститель а також Петро, Яків та Іван, за відновлення Ааронового і Мелхиседекового священства у цей останній і фінальний розподіл, який є підготовчим до повернення нашого Господа і Спасителя, самого Ісуса Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Joseph Smith, History, 1838–1856, vol. A-1, created June 11, 1839–Aug. 24, 1843, 15, Church History Library.
2. Joseph Smith, in *History of the Church,* 1:35.
3. Олівер Каудері, лист до У. У. Фелпса в *Latter Day Saints' Messenger and Advocate,* Oct. 1835, 199.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 86. Хоча традиційно вважається, що вони знаходилися на березі річки Сасквеганни, тогочасні записи вказують, що вони пішли до кленового гаю, розташованого у північній частині земельної ділянки, що належала Смітам (див. Mark Lyman Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored? Identifying the Location of John the Baptist's Appearance, May 15, 1829", Mormon Historical Studies 12, no. 2 [Fall 2011]: 142–159).
5. Див. Mark L. Staker, "Where Was the Aaronic Priesthood Restored?" 153.
6. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation,* comp. Bruce R. McConkie, (1955), 1:197.
7. Див. Larry C. Porter, "Dating the Restoration of the Melchizedek Priesthood", *Ensign,* June 1979, 5–9; Larry C. Porter, "The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods", *Ensign,* Dec. 1996, 42–44.
8. Девід О. Мак-Кей, "The Mission of the Church and Its Members", *Improvement Era,* Nov. 1956, 781.
9. Роберт Д. Хейлз, "Blessings of the Priesthood", *Ensign,* Nov. 1995, 32.
10. "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry", newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Див. Рассел М. Нельсон, "Служіння з силою і владою від Бога", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 68–70, 75; Рассел М. Нельсон, "Служіння", *Ліягона,* трав. 2018, с. 100; Генрі Б. Айрінг, "Натхненне священнослужіння", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 61–64; Джин Б. Бінгем, "Служити так, як Спаситель", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 104–106.
12. Див. Рассел М. Нельсон, "Вступне слово", *Ліягона,* лист. 2018, сс. 6–8; Квентін Л. Кук, "Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа", *Ліягона,* лист. 2018, сс. 8–12.
13. Див. Рассел М. Нельсон,"Надія Ізраїля" (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 чер. 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org; Рассел М. Нельсон, "Участь сестер у збиранні Ізраїля", *Ліягона,* лист. 2018, сс. 69–70.
14. Див. Рассел М. Нельсон, "Субота є приємністю", *Ліягона,* трав. 2015, сс. 129–132.
15. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 93–96.

Чи готова моя дитина з обмеженими можливостями до хрищення?

Наближався восьмий день народження нашого сина. Але як ми можемо бути впевнені, що він готовий до хрищення?

Кеті Една Стід

Нашому сину Давиду виповнювалося вісім років менше ніж за рік. Ми з чоловіком хотіли, щоб він підготувався до укладення священних завітів хрищення. Це означало читати Книгу Мормона, вивчати завіти хрищення і проглянути питання до співбесіди перед хрищенням. Усе це ми робили раніше зі старшою сестрою Давида, але у Давида був аутизм, тож вирішити, чи слід його христити, нам було нелегко.

Так, ми знали, що робити, щоб допомогти йому підготуватися, але вся ця підготовча робота була пронизана запитаннями: Чи *слід* Давиду христитися? Чи був він готовий? Чи він потребує хрищення? Чи розуміє він, які зобов'язання бере на себе? Як ми можемо бути впевнені, що чинимо правильно?

Як і багатьох батьків, які мають дитину з обмеженими можливостями, ці запитання спонукали нас шукати доктринальних відповідей і прагнути особистого одкровення.

Вік підзвітності і підзвітність

В Ученні і Завітах 68:27 написано: "І їхні діти будуть охрищені для відпущення їхніх гріхів у вісім років і отримають рукопокладання".

Якщо взяти до уваги лише цей вірш з Писань, то приходимо до висновку, що всі восьмирічні діти готові до хрищення. Втім Писання також навчають:

"Малих дітей викуплено … через Мого Єдинонародженого;

Отже, вони не можуть грішити, … доки вони не стають підзвітними переді Мною" (Учення і Завіти 29:46–47; див. також Мороній 8:7–22).

Як ми з чоловіком могли зрозуміти, чи є Давид підзвітним? Ми продовжували пошуки.

Ми дізналися з церковних матеріалів, що підзвітність людини залежить від її бажання і рівня її розуміння: якщо Давид гідний і бажає христитися та виявляє, що може бути підзвітним, ми не повинні позбавляти його можливості охреститися.

Ми також дізналися, що якщо через обмежені можливості інтелектуальні здібності Давида залишаються на рівні малої дитини, він не буде підзвітним і йому не потрібні спасительні обряди (див. *Довідник 1: Президенти колів і єпископи* [2010], 16.1.8; члени Церкви, які мають питання щодо політики Церкви, можуть звернутися до своїх єпископів).

В дійсності інтелектуальні здібності Давида були абсолютно нормальними. Втім я все ще запитувала себе, чи досягнув він належного рівня підзвітності. Я продовжувала з молитвою досліджувати і сподіватися, що знайду відповідь, яка допоможе мені заспокоїтися.

Обмежені можливості й непорочність

Я знаю деяких батьків, які мають дитину з обмеженими можливостями і яких дуже втішають слова про те, що люди, які пройшли земний шлях, так і не ставши підзвітними, залишаються в стані непорочності: "Всі малі діти живуть у Христі. … Бо сила викуплення приходить на всіх тих, які не мають закону; … такому хрищення не приносить ніякої користі" (Мороній 8:22).

Пророк Джозеф Сміт також описував стан дітей, які помирають і не стають підзвітними: "І я також

ФОТОГРАФІЯ РЕНДІ КОЛЛІЕР

бачив, що всі діти, які померли до того, як досягли років підзвітності, є спасенними в целестіальному царстві небесному" (Учення і Завіти 137:10).

Я знаю, що для цих осіб хрищення не є обов'язковим за цього життя. Я також знала, що Бог допоможе нам зрозуміти, який шлях для Давида буде найкращим.

У пошуках божественного проводу

Люди з обмеженими можливостями все ж мають великий перелік вмінь. Багато людей з обмеженими можливостями перевищують інтелектуальний рівень восьмирічної дитини і можуть христитися та бути конфірмованими, якщо стануть підзвітними (див. *Довідник 1,* 16.3.5). Інші—не будуть підзвітними. Я знала, що ми з чоловіком можемо поговорити зі своїм сином, з Богом і з єпископом, який є "суддею в Ізраїлі". Це допоможе нам прийняти натхненне рішення стосовно того, чи готовий Давид до хрищення (див. Учення і Завіти 107:76).

Ці слова Алми дуже мене заспокоюють: "Ось, оскільки ви жадаєте прийти до кошари Бога і називатися Його народом, … то що ви маєте проти того, щоб бути хрищеними в ім'я Господа, як свідчення того перед Ним, що ви увійшли в завіт з Ним, що ви будете служити Йому і виконувати Його заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на вас?" (Мосія 18:8, 10).

Після всієї підготовчої роботи, після всіх уроків вдома і в Початковому товаристві я почала ставити Давидові запитання, які, як я знала, йому поставлять під час співбесіди перед хрищенням.

Іноді з його відповідей було ясно, що він розуміє про що йдеться, але іноді він не знав, як відповісти. Я вагалася, чи правильно ми чинимо.

Зрештою Дух прошепотів моєму серцю: "А чому б не запитати в Давида, що він думає?"

Я звернулася до Давида і запитала: "Давиде, чи хочеш ти христитися?"

Він подивився мені у вічі й відповів: "Так!"

Коли я запитала його, чому він хоче охреститися, він відповів: "Щоб бути, як Ісус".

Мене огорнув спокій і усвідомлення, в якому напрямку рухатися. Я відразу ж збагнула, що хоча Давид і не до кінця розуміє кожне запитання, він готовий до хрищення та конфірмації. Він знав те, що йому необхідно було знати, і, що найважливіше, він мав свідоме бажання увійти до Божого царства шляхом хрищення.

День, коли Давида христили і конфірмували членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, був сповнений любові, дружби і миру. У кімнаті була наша сім'я, члени приходу, шкільні друзі й навіть учителі зі школи, в якій навчався Давид. Приклад того, як слід приймати рішення іти за Ісусом, показаний Давидом, став прикладом, що справив позитивний вплив на багатьох. Наша сім'я стала сильнішою завдяки тому, що ми побачили, як діла Божі виявилися на нашому сині Давиді (див. Іван 9:3). ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ЯК МИ МОЖЕМО ДОПОМАГАТИ ЧЛЕНАМ ЦЕРКВИ З ОБМЕЖЕНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ?

У міру того, як провідники наслідуватимуть приклад Спасителя, допомагаючи іншим відчувати себе залученими, члени Церкви з обмеженими можливостями та їхні сім'ї відчуватимуть Його любов і зрозуміють важливість своєї ролі в тілі Христовому (див. 1 Коринтянам 12:12, 18). У своєму керівництві та служінні не забувайте про наступне:

1. **Не бійтеся ставити запитання.** Іноді ми боїмося, не знаючи, як поводитися з тими, хто відрізняється від нас, але якщо ви будете з повагою ставити запитання, люди оцінять ваше щире бажання зрозуміти їхню ситуацію. Ставте запитання з любов'ю, наприклад: "Що я можу зробити, аби відвідування Церкви стало для вас більш значущим?" Найчастіше члени Церкви з обмеженими можливостями та їхні сім'ї знають найбільше про свої обмеження і можуть сказати вам, якої допомоги потребують.

2. **Поглиблюйте розуміння.** Після розмови з членами Церкви про їхні обмежені можливості обговоріть з ними, яку інформацію, на їхню думку, ви можете розповісти іншим. Після того, якщо це можливо, допоможіть провідникам приходу та іншим членам Церкви зрозуміти, в чому полягають обмеження та потреби цієї людини. Це допоможе виявляти більше співчуття й розуміння, а також отримати натхнення, як надавати підтримку.

3. **Робіть пристосування.** Є багато простих пристосувань, до яких ви можете вдаватися, щоб допомагати кожному краще навчатися і долучатися до уроку, наприклад: приділяйте більше часу відповідям на запитання, використовуйте відео з субтитрами, давайте можливість людям, які мають поганий слух або зір, сидіти там, де вони можуть краще чути чи бачити, і використовуйте різні медіа для викладання уроку. Ви також можете порадитися з фахівцем, що займається проблемами людей з особливими потребами в приході чи колі, стосовно того, які пристосування ви можете застосувати.

4. **Створюйте можливості для служіння.** Зустріньтеся з людьми та їхніми опікунами, щоб визначити, якими навичками і талантами вони володіють. Потім з молитвою визначте, яке суттєве служіння вони можуть здійснювати. Кожен має щось для того, щоб зробити свій внесок в роботу.

5. **Допомагайте з любов'ю.** Намагайтеся щиро наслідувати слова старійшини Джеффрі Р. Холланда: "Як члени Церкви ми всі йдемо цим шляхом. ... Якими б не були ваші обставини, ми радо вас вітаємо" ("Я хочу, щоб кожен новий член Церкви про це знав, а кожен давній член Церкви про це пам'ятав", *Ліягона,* жовт. 2006, с. 10). З усіх ресурсів, які має Церква, одним з найважливіших завжди будуть люди, які служать одне одному, виявляючи любов і дружбу.

Як вирішувати проблему **ХАРЧОВОЇ АЛЕРГІЇ** в Церкві

Ліса Енн Томсон

Молодіжний захід прохолодного вечора в січні 2017 року назавжди змінив сім'ю Соренсонів. Теннеру, сину Террі й Дженілін, було 14 років. Спільний захід закінчувався. Провідник запропонував останнє пригощення. Теннер, у якого була алергія на арахіс, схопив печиво й відкусив його. Йому не слід було цього робити. То було печиво з арахісовим маслом.

"Він зазвичай був таким обережним",—каже Террі.

Теннеру вистачило сил дістатися додому—його будинок був на тій самій вулиці, що і дім зборів. Але невдовзі він втратив свідомість. Він перестав дихати. Парамедики й лікарі невідкладної допомоги відважно боролися за його життя. Але, на жаль, їхні зусилля виявилися марними.

Теннер помер тієї ж ночі від харчової алергії.

Всесвітня проблема

В усьому світі майже 5 відсотків дітей мають харчову алергію[1]. У Сполучених Штатах приблизно 4 відсотки дорослих і до 8 відсотків дітей мають алергію[2]. Подібні показники надходять з європейських і деяких азійських країн[3]. У приході, де нараховується 200 дорослих—це приблизно 8 чоловік, а в Початковому товаристві з 50 чоловік—це 4 дітей.

Визначено понад 170 продуктів, які можуть бути потенційними алергенами, однак у Сполучених Штатах "Велика 8-ка" головних алергенних продуктів включає: молоко, яйця, арахіс, деревні горіхи, пшеницю, сою, рибу і ракоподібні молюски[4]. В інших регіонах інші продукти очолюють список алергенів, наприклад, нут в Індії, гречка у Південній Кореї та Японії і яйця в

ФОТОГРАФІЯ ЧЕРЕПА РАЯНА ТЕНДЕРА

Північному Таїланді. Коров'яче молоко і яйця постійно значаться серед найбільш поширених харчових алергенів по всьому світу[5].

Алергічна реакція виникає тоді, коли імунна система тіла надто активно реагує на речовину, яку вона сприймає як загрозу. Найсерйознішою з цих реакцій є анафілаксія, тобто швидка системна реакція, яка може спричинити смерть[6]. Симптоми можуть бути такими: поколювання або свербіння у роті; набряк губ, обличчя, язика або інших частин тіла; нудота або блювота; звуження дихальних шляхів; швидкий пульс і запаморочення; шок[7].

"Це настільки ж серйозно, а може навіть ще більш серйозно, як і інсульт або серцевий напад у церкві,—зазначає доктор Джонатан Олсон, алерголог і член Церкви.— Людина, яка має алергічну реакцію, може померти швидше, ніж людина, у якої стався серцевий напад".

Хоча дослідження у сфері потенційних методів лікування дають надію, втім наразі не існує ліків від харчової алергії. Стандартним засобом лікування залишається, за словами доктора Олсона, "уникнення алергенів і розпізнавання та лікування анафілаксії".

Їжа—це любов

Часто вживання їжі є важливим елементом різних зібрань. Вона є складовою культур, традицій і свят. Їжу використовують, щоб живити тіло, однак вона також використовується, щоб живити нашу душу, виявляти любов і турботу та заохочувати людей збиратися і спілкуватися.

Як нідe це можна бачити в Церкві. Пригощення роздають, щоб заохочувати до відвідування або пожвавити урок. Приходські заходи, на які кожен приносить якусь страву, змагання з приготування страв та інші заходи дають святим привід зібратися і поспілкуватися. Ми готуємо страви для матерів, які щойно народили дитину, або на похорон, тим самим намагаючись щиро послужити. Ми залишаємо пригощення біля дверей, щоб показати, що ми думаємо про людину.

"Людина, яка має алергічну реакцію, може померти швидше, ніж людина, у якої стався серцевий напад".

Навіть Спаситель нагодував 5000 людей, які зібралися, щоб почути Його вчення[8].

Ці приклади допомагають показати чому так важко справлятися з харчовою алергією і як важко деяким

людям зрозуміти її, навіть—і перш за все—у Церкві. Так часто їжа є виявом любові. Однак якщо члени приходу поглянуть на харчову алергію як на можливість послужити, тоді урахування потреб людей, які мають таку алергію, і навіть *брак їжі* також можуть бути виявом любові.

Як зробити причастя священним—і безпечним

Старійшина Джеффрі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав, що причастя Господньої вечері—це "священний, основний момент нашого щотижневого поклоніння. …

Ця година, встановлена Господом, є найсвященнішою годиною в нашому тижні"[9].

Однак, як зазначено в нещодавно виданих Церквою настановах стосовно харчової алергії та перехресної контамінації, "харчова алергія і реакція на їжу може великою мірою впливати на … емоційне здоров'я та здатність людини брати участь у церковних зборах і заходах"[10].

Церковні настанови стосовно харчової алергії містять інструкції щодо того, як убезпечити причасний хліб, а також як уникати перехресної контамінації на причасному столі. (Більше інформації можна знайти на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org). Виконання цих настанов може гарантувати безпеку під час приймання причастя для більшості членів Церкви.

Члени Церкви з алергією можуть обговорити зі своїм єпископом доречні адаптації до причастя. Члени Церкви можуть приносити у закритому пластиковому пакеті свій хліб, в якому немає алергенів.

Члени Церкви з алергією можуть обговорити з єпископом, який хліб для причастя не зашкодить їм.

Крім того, сім'ї, які мають харчову алергію, стикаються з труднощами, коли інші приносять їжу чи перекуску на причасні збори. Оскільки певні алергічні реакції можуть викликатися простим вдиханням алергену або дотиком до нього, сім'ям, що мають харчову алергію, доводиться під час причасних зборів переходити на інше місце або виходити у фойє, коли хтось їсть.

У квітні 2015 року на навчальних зборах президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, запропонував: "Наша головна ціль полягає в тому, щоб дотримання Суботнього дня дало можливість кожному здобути духовний досвід і зміцнити свою віру в Небесного Батька та Господа Ісуса Христа". Він додав: "Безсумнівно, ми можемо сподіватися, що заради причасних зборів, які присвячуються Небесному Батькові та Його улюбленому Синові Господу Ісусу Христу, можна відкласти мобільні телефони та iPad-и, ігри та їжу на одну

дорогоцінну годину зі 168 годин тижня”[11].

З різних причин не кожен може не їсти в Церкві. Але з огляду на скорочений розклад, можливо, ми можемо взяти до уваги цю пораду президента Балларда і визначити, чи потрібно нам приносити їжу на причасні збори.

Нести тягарі одне одного

Тоді як вплив харчової алергії може мати тяжкі наслідки на фізичному рівні, на духовному рівні вплив може бути настільки ж серйозним—як в хорошому сенсі, так і в поганому.

У дочки Франчески важка форма алергії на молоко. Коли її дочка була у Початковому товаристві, одна з учительок любила приносити в клас домашні кексики на дні народження. Франческа запропонувала приносити кексики, які будуть безпечними для її дочки, на всі дні народження. Вчителька відхилила її пропозицію і натомість відсилала шестирічну дівчинку сидіти в коридорі, коли роздавали пригощення на дні народження.

“Це було дуже болісно з багатьох причин,—згадує Франческа.—Замість того, щоб навчати інших дітей бути такими, як Ісус, і виявляти турботу, залучаючи кожного, вона навчала їх розмежуванню”.

Залучення і розмежування є поширеними темами, коли йдеться про сім’ї з харчовою алергією. Дев’ятирічний син Синтії, який має алергію на арахіс та деревні горіхи, з нетерпінням чекав поїздки до одноденного табору. Однак вранці того дня, коли відбувався табір, подзвонила одна з провідників і попросила його не їхати. Вони не змогли внести відповідні зміни з огляду на його алергію.

“Я поклала слухавку й розплакалася,—згадує Синтія,—то були гіркі сльози з глибини серця за мого хлопчика, якого знову не прийняли до гурту”.

Кеті Една Стід, яка працює в Церкві менеджером, займаючись проблемами людей з обмеженнями, зазначає: “Спаситель залишив 99 овець і шукав одну. Нам потрібно пам’ятати цей приклад—бачити окрему людину і знати її потреби”.

Ми можемо допомагати

Є багато всього, що можуть робити члени Церкви, які мають алергію, та сім’ї у їхньому приході, аби виявляти любов і сприяти тому, щоб відвідування церкви та участь у заходах були безпечними і дали можливість кожному брати в них участь.

Що можуть робити сім’ї, які мають харчову алергію?

Які питання слід поставити під час планування заходу чи уроку

1. Чи використання їжі на уроці або заході буде підтримувати послання, яке я хочу донести, або буде відволікати від мого послання? Чи можу я не використовувати їжу під час уроку або заходу?
2. Якщо їжа є складовою мого заходу, як я можу послужити тим, хто має харчову алергію? Чи існують різновиди їжі, які допоможуть досягнути моєї мети і будуть безпечними для всіх, хто бере участь у заході? Чи можу я попросити окремих людей або батьків принести безпечну їжу або допомогти мені визначитися з тим, яка їжа буде безпечною?
3. Якщо неможливо принести те, що зможуть вживати всі, чи можу я принести щось інше для тих, у кого є алергія? Чи можу я узгодити свої плани безпосередньо з тими людьми, які мають алергію, аби вони почувалися затишно?

Сім'ї з алергією можуть розповідати про свої потреби провідникам і вчителям, а коли провідники і вчителі змінюються, знову спілкуватися з новими. Вони можуть запропонувати приносити безпечну для них їжу і допомагати у плануванні меню та заходів. Вони можуть провести просте навчання, як врятувати життя, і скласти план дій у надзвичайних ситуаціях. Вони будуть ставитися з розумінням, коли члени Церкви виявлятимуть побоювання чи певні застереження, але вони терпляче будуть навчати членів Церкви і працюватимуть разом у пошуках безпечних рішень, які покладуть край розмежуванню. Вони мають просити про внесення обґрунтованих змін, які приход зможе запровадити і підтримувати.

"Спаситель залишив 99 і шукав одну вівцю. Не забувайте бачити окрему людину і дізнаватися про її потреби".

Що можуть робити члени приходу?

Члени приходу можуть виявляти готовність зрозуміти ситуацію окремих людей. Членам приходу слід дотримуватися настанов батьків стосовно того, яку їжу можна давати дитині. Якщо їжа є складовою заходу чи уроку, вчителі та провідники можуть запитати кожну людину і батьків, чи певна їжа буде безпечною. Члени приходу можуть запрошувати кожну людину і батьків долучатися і вирішувати проблему, якщо того вимагають обставини.

Сюзанна має алергію на кілька продуктів. Її надзвичайно зворушила чуйність священників у її приході, коли вони готували причастя. "Я відчула надзвичайне смирення завдяки одному молодому чоловікові, який зробив так, щоб причастя було для мене безпечним",— розповідає вона.

Однієї неділі причастя їй не піднесли. Священник, який його готував, помітив, що на її хліб потрапив інший хліб зі стола.

"Вони підійшли до мене після причасних зборів і пояснили, що сталося, а потім сказали, що отримали особливий дозвіл єпископа на те, щоб прислужити мені причастя у класній кімнаті,— розповідає Сюзанна.— Я плакала, коли вони благословляли і давали мені причастя у тій маленькій кімнаті. Я дуже сильно відчувала любов Спасителя,

а також те, що Він знає, яким важким для мене є це випробування.

Вияв готовності створити безпечні умови у церкві для людей з важкою формою алергії є також виявом готовності нести тягарі одне одного",—каже Сюзанна.

Дочка Франчески зараз у Товаристві молодих жінок. Президент її Товариства молодих жінок відчула спонукання допомогти цій сім'ї нести їхні тягарі. "У мене було відчуття, ніби я маю зробити все необхідне, аби

Сім'ї, вчителі та провідники можуть працювати разом, аби церква стала безпечнішим місцем, де кожен може навчатися і зростати.

їй не довелося вибирати між її безпекою і поклонінням,—згадує вона.— Я молилася про те, як нам вирішити цю ситуацію, і отримала сильне відчуття, що необхідно взяти цю сім'ю в обійми і зробити все необхідне, щоб залучати її повною мірою".

Провідники молоді прийняли виклик і запланували молодіжну конференцію з ночівлею, в якій дочка Франчески могла безпечно взяти участь. Франческа допомогла в плануванні меню і закупівлі продуктів. Молоді чоловіки, скориставшись мийкою високого тиску, вимили сковорідки, перш ніж на них почали готувати їжу.

"Все було просто чудово,—каже Франческа.— Я плакала і відчувала любов Бога завдяки усьому, що вони робили. Моя дочка також".

Щоб справи Бога було виявлено

Після втрати сина сім'я Теннера відчула на собі багато див—великих і маленьких. Вони вважають, що поширення знань про харчову алергію—це одне з них.

"Справа не в тому, що діти з алергією є безвідповідальними. Справа не в тому, що вони неуважні. Однак вони лишень діти,—каже Террі, батько Теннера.— Достатньо послабити свою уважність лише на секунду".

Однак служіння може допомогти їм залишатися пильними. "Служіння за своїм визначенням означає задовольняти потреби інших людей,—каже доктор Олсон.— Усе в Церкві спрямовано до потреб однієї людини і до того, щоб задовольнити її фізичні й духовні потреби".

Шерон Юбенк, перший радник у генеральному президентстві Товариства допомоги, навчала: "Христос турботливо сказав нефійцям: "Я наказав, щоб *ніхто з вас* не йшов геть". … Це незмінна вимога до християнських учнів та святих останніх днів виявляти істинну любов одне до одного"[12].

Після того як Франческа довго намагалася зрозуміти, чому її дитина має долати таке випробування, як харчова алергія, вона усвідомила: "Іноді Бог зцілює людей, які мають вади, щоб показати Свої славетні діяння, а іноді Він дозволяє, щоб хтось жив з вадами, бо Він хоче, аби Його діяння виявлялися в тому, як інші люди ставляться до цієї особи. Бог дає нам усі можливості навчатися бути добрими і навчатися бути такими, як Він, дозволяючи стати дивом для людини у її стражданнях". ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. "Food Allergies: Global Burden, Causes, Treatment, Prevention and Public Policy" (consensus study by the U.S. Institute of Medicine, 2017), National Academies of Science.
2. Див. Wenyin Loh and Mimi L. K. Tang, "The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context", *International Journal of Environmental Research and Public Health,* vol. 15, no. 9 (Sept. 18, 2018), 2043, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6163515.
3. Див. Alison Joanne Lee, Meera Thalayasingam, and Bee Wah Lee, "Food Allergy in Asia: How Does It Compare?" *Asia Pacific Allergy,* vol. 3, no. 1 (Jan. 2013), 3–14, ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3563019/; FARE: Food Allergy Research & Education. "Food Allergy Facts and Statistics for the U.S.", foodallergy.org/sites/default/files/migrated-files/file/Final-FARE-Food-Allergy-Facts-Statistics.pdf. Деякі види алергії минають з віком. Це пояснює той факт, чому відсоток дітей з алергією перевищує показники серед дорослих.
4. Див. FARE, "Food Allergy Facts and Statistics for the U.S."
5. Див. Loh and Tang, "The Epidemiology of Food Allergy in the Global Context".
6. Див. "Signs and Symptoms", anaphylaxis.org.uk/hcp/what-is-anaphylaxis/signs-and-symptoms.
7. Див. Mayo Clinic, "Food allergy", mayoclinic.org.
8. Див. Марк 6:37–44; Лука 9:10–17.
9. Див. Джеффрі Р. Холланд, "Оце Агнець Божий", *Ліягона,* трав. 2019, сс. 45, 46.
10. "Food Allergies", у розділі Політика та настанови на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org.
11. М. Рассел Баллард, у відео "April 2015: Sabbath Day Observance", ChurchofJesusChrist.org/media-library.
12. Шерон Юбенк, "Христос—Світло, що сяє у темряві", *Ліягона,* трав. 2019, с. 74, курсив додано.

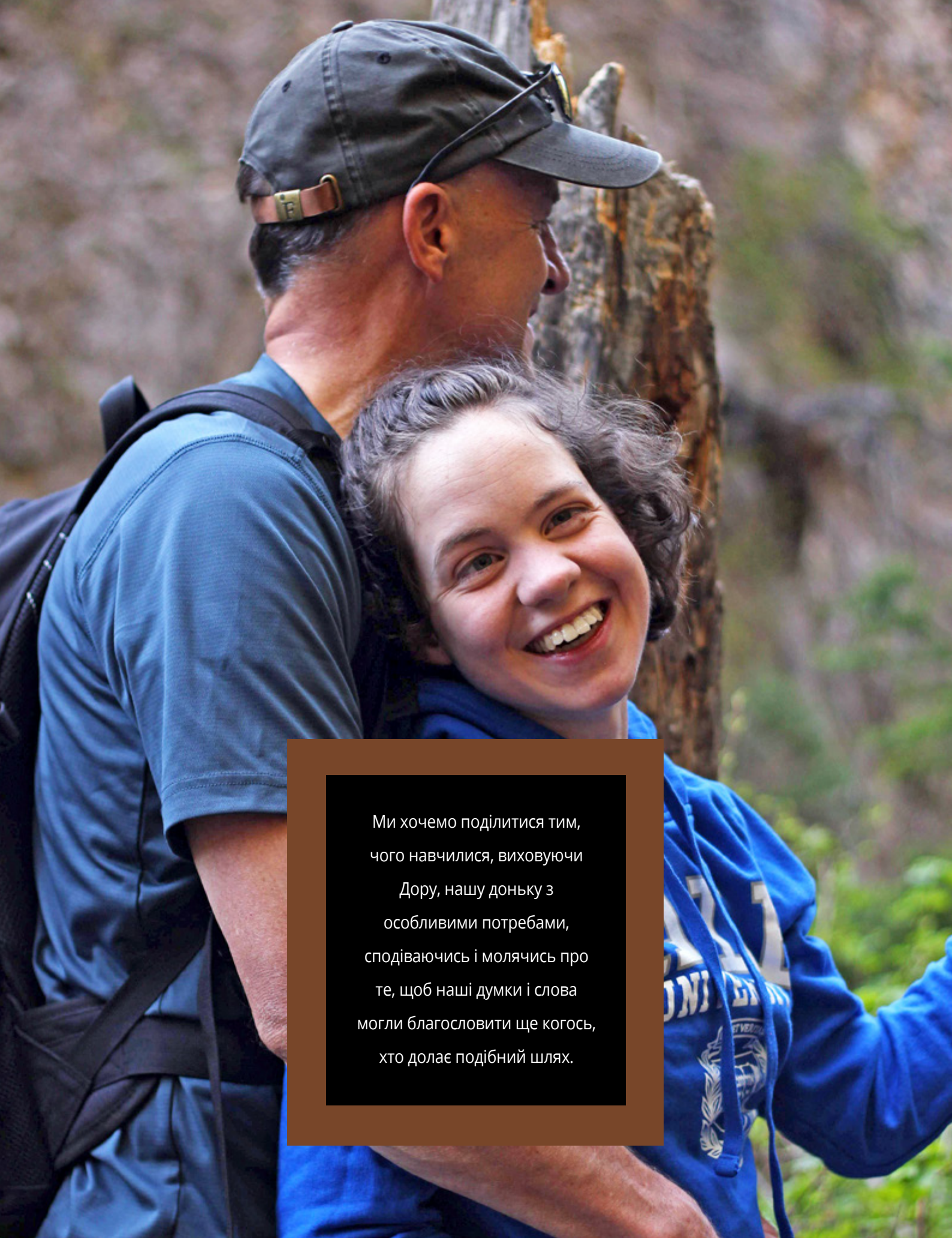

Ми хочемо поділитися тим, чого навчилися, виховуючи Дору, нашу доньку з особливими потребами, сподіваючись і молячись про те, щоб наші думки і слова могли благословити ще когось, хто долає подібний шлях.

Старійшина
Пол Б. Пайпер
Сімдесятник
і Мелісса Т. Пайпер

Особливі потреби, особливі уроки

У перші ж дні після народження Дори, яка з'явилася на світ внаслідок планового кесаревого розтину, ми зрозуміли, що щось з нею не так. Але лише після того, як її негайно перевезли до лікарні з кабінету лікаря, до якого ми принесли її на огляд трьома тижнями пізніше, ми почали розуміти, якою поворотною подією в житті нашої сім'ї стало її народження.

Наступні тижні й місяці, коли досвідчені фахівці намагалися поставити Дорі діагноз, нас, наче на американських гірках, надія піднімала вгору, а страх опускав донизу. Кожна нова теорія приносила з собою нові тривоги.

"О ні, лише не *це*. Ми не переживемо її втрати",—казали ми, почувши один з можливих діагнозів. "Якщо це точно *оце,* ми не знаємо, як зможемо справлятися з ним",—відповідали ми на іншу версію.

Діагноз—це обосічний меч. Він може бути завершенням дебатів і допомагати людині зрозуміти, чого чекати в майбутньому; однак він також може давати надію або встановлювати обмеження, що не обов'язково є реальними. У нашому випадку ми вдячні, що після всіх теорій і аналізів лікарі так і не встановили Дорі конкретний діагноз.

"На фізіологічному рівні у неї все в нормі,—казали вони нам,—але вона потерпає він низького м'язового тонусу і судом".

Останні 28 років ми живемо з цим визначенням—його непевністю, його змінами і поворотами, його викликами, радостями і можливостями. Ми не знали, яким буде наш шлях, але ми ніколи не відчували обмежень конкретного медичного діагнозу.

Ми любимо характеризувати Дору за її спроможностями, а не за її обмеженнями.

ФОТОГРАФІЇ ДОРИ, НАДАНІ СІМ'ЄЮ ПАЙПЕР

Якою є людина з особливими потребами

Найчастіші запитання, які нам ставлять упродовж років стосовно Дори, є такими: “Що в неї?” та “В чому полягає її неспроможність?” Ми загалом відповідаємо приблизно таким чином: “Знаєте, вона не розмовляє, не ходить без допомоги, не може самостійно їсти чи одягатися, але вона є набагато більшим за все це”.

Ми навчилися характеризувати її не за її неспроможністю чи обмеженнями. Натомість ми любимо характеризувати її за її спроможностями.

Наприклад, Дора вміє усміхатися. Її усмішка змушує усміхатися тих, хто поруч з нею. Зовсім незнайомі люди зупинили нас в аеропорту і запитали, чи можуть вони сфотографувати Дору, бо їх вразило світло її сяючої усмішки.

Вона може обіймати. Якщо вам пощастить потрапити в Дорині обійми, це змінить ваше життя. Якось, коли ми йшли зі спортивних змагань, Дора проходила повз безхатченка, який сидів на тротуарі, і несподівано обняла його. З його вигляду було видно, що її обійми були чимось найбільш дивовижним з того, що сталося з ним того дня.

Дора допомагає вам відчути, що вас люблять. Якщо Дора зустрінеться з вами поглядом навіть на мить, ви відчуєте таку любов і ніжність, що вам на очі навернуться сльози. З огляду на ці дивовижні дари, хіба нам захочеться називати її “неспроможною” або “інвалідом”? Вона змінила на краще сотні життів лише тому, що залишалася такою, як є, і роблячи те, що робить.

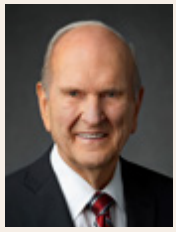

СЛАБКЕ ТІЛО, БОЖЕСТВЕННА ДОЛЯ

“Щоб сягнути божественної долі, не потрібно мати досконале тіло. Насправді, деякі найпрекрасніші духи перебувають у слабких тілах. Люди, які мають випробування, пов’язані з фізичним тілом, часто розвивають у собі велику духовну силу саме завдяки тому, що у них є ці випробування. Такі люди заслуговують на всі благословення, які Бог підготував для Своїх вірних і слухняних дітей”.

Президент Рассел М. Нельсон, “Ваше тіло: дивовижний дар, який слід плекати”, *Ліягона,* серп. 2019, с. 53.

День за днем

Батьки легко впадають у розпач, коли дізнаються, що їхня дитина залежатиме від їхньої допомоги до кінця життя. Той розпач ще більше поглиблюється, коли дитина вимагає постійної фізичної, емоційної, а можливо, і медичної підтримки. Думка про те, що потрібно буде кожного дня годувати, одягати, купати, підтримувати цю дитину і дбати про неї, може здаватися горою, яка є надто високою і надто стрімкою, щоб її здолати.

У такі миті важливо зробити крок назад і сказати: “Мені потрібно зробити це лише сьогодні”. Ми помітили, що коли зосереджуємося лише на потребах і можливостях одного дня, завдання здається більш посильним. Ми можемо жити лише день за днем, і шукати радість та можливості зростати, які приносить саме цей день.

Здатні збільшуватися

Кожен дух, посланий на землю, здатний

"збільшуватися"[1]. Очікується, що всі ми будемо виявляти свою свободу волі в міру своєї спроможності. Ми, опікуни, маємо відповідальність допомагати тим, про кого піклуємося, зростати фізично, емоційно і духовно до тієї міри, яка їм під силу. Це може означати допомагати їм шукати нагоду послужити—у Дориному випадку це обійми чи усмішка. Це також може включати допомогу в застосуванні та, якщо можливо, збільшенні їхніх фізичних та розумових здібностей шляхом терапії та заходів.

У цьому випадку нам слід бути реалістами. Якщо ми постійно занепадаємо духом, то ймовірно через те, що надто поспішаємо. Господь може допомагати нам і скеровувати за допомогою Духа робити те, що можливо і доречно. У деяких випадках Він показує нам чудеса, хоча вони можуть бути дуже маленькими.

Ми завжди пам'ятатимемо слова одного з провідних ортопедів про те, що Дора ніколи не буде ходити. Але минули роки, сповнені молитов і наполегливої праці, й тепер Дора ходить, коли їй є на кого обпертися. Її загальний стан не змінився, але Господь дав нам маленьке диво, щоб допомагати їй зростати і знаходити більше радості в житті.

Віра в те, щоб не бути зціленими

Природно виникає запитання *чому?*, коли дорогоцінна дитина Бога з певними вадами приходить у наш дім. Природно, що наша віра спонукає запитати у Бога, чи можливо вилікувати дитину або полегшити її стан. У нас є певна віра в те, що Бог може зцілити нашу доньку, але Він також ясно дав нам зрозуміти, що наразі за Його волею цього не станеться.

Небесний Батько має власні цілі, посилаючи нам Дору, і Він її зцілить, якщо на те буде Його воля, і в той час, коли Він вважатиме доцільним. Цей день може не настати аж доти, доки не відбудеться остаточне зцілення—Воскресіння. Щоб прийняти Божу волю стосовно того, що цих рідних нам людей не буде зцілено зараз, необхідно стільки ж віри, як і в те, що Він зараз може їх зцілити. Дору було послано нам з певною метою, і нас було застережено не прагнути відповіді на запитання *чому?*, але натомість запитувати Небесного Батька, *що* ми маємо засвоїти за Його волею.

"Такі запитання, як : "Чому це мало статися зі мною?", "Чому я маю страждати від цього зараз?", "Що мною скоєно, що призвело до цього?" заженуть вас у глухий кут",—сказав старійшина Річард Г. Скотт (1928–2015), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Натомість, говорив він: "Питайте, що мені слід робити?, Чого я маю навчитися з цього досвіду? … Коли ви молитеся зі справжнім переконанням: "Будь ласка, дай мені зрозуміти Твою волю" і "Нехай буде Твоя воля", тоді ви у найвигіднішій ситуації, яка дозволить вам отримати максимальну допомогу від вашого люблячого Батька"[2].

Іноді ми думаємо про батьків тих дітей, яких Спаситель зцілив під час Свого земного служіння. Можливо, як і ми, ті батьки не розуміли, навіщо їхні діти були їм послані. Після того як Спаситель їх зцілив, ті батьки змогли зрозуміти, що Він не зміг би виявити Свою силу зцілювати і Свою божественність, якби не було кого зцілювати. Ми віримо, що час зцілення настане для всіх Божих дітей[3].

Ми з нетерпінням чекаємо на цей день. ■

Ми, опікуни, маємо відповідальність допомагати тим, про кого піклуємося, зростати фізично, емоційно і духовно до тієї міри, яка їм під силу.

ПОСИЛАННЯ

1. Пророк Джозеф Сміт навчав: "Усі розуми і духи, яких Бог будь-коли посилав у світ, мають здатність збільшуватися" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 211).
2. Richard G. Scott, "Trust in the Lord", *Ensign,* Nov. 1995, 17.
3. Більш докладно про наявність "вір[и] в те, щоб не бути зціленим", читайте в статті Девіда А. Беднара "Прийняти Божу волю й призначений Ним час", *Ліягона,* серп. 2016, сс. 16–23.

Слова пророка для всіх

Я не сподівалася побачити слова пророка на стінах школи.

Я прокинулася рано-вранці, щоб підготуватися до роботи. Хоча зазвичай я люблю свою професію вчителя, але чомусь почувалась роздратованою і просто хотіла знову залізти під ковдру й уявити, що знову пора лягати спати.

Коли я приїхала до школи, то намагалася налаштуватися на роботу. Я знала, що невдовзі у мене почнеться урок математики, однак у серці та в голові було порожньо і сумно. Усі мої емоції були зі знаком мінус.

Я вирішила зайти перед уроком до вбиральні. Іноді у вбиральні хтось розміщував листівки з інформацією для учнів та вчителів. Краєм ока я помітила аркуш, який привернув мою увагу. На ньому була чудова цитата: "Якщо ви хочете світити іншим, то маєте світитися самі"[1]. Я була здивована, побачивши цю цитату зі словами Президента Томаса С. Монсона (1927–2018).

Я не сподівалася побачити слова пророка Божого на стінах школи. Я живу в маленькому містечку в Пенсільванії, США, і я впевнена, що є однією з небагатьох, а, можливо, і єдиним членом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у цій школі. Я знала, що, крім мене, дуже мало людей зрозуміє важливість слів Президента Монсона—чоловіка, якого упродовж багатьох років я підтримувала як пророка. Я відчула, що це послання призначалося для мене. Воно пом'якшило моє серце й підняло настрій. Серце сповнилося вдячністю за своє свідчення, і любов Небесного Батька огорнула мене.

Я хотіла зняти той аркуш зі стіни й залишити в кишені на весь день, щоб підтримувати свій настрій, але я швидко зрозуміла щось інше. Президент Монсон був пророком не лише для мене та інших членів Церкви—він був пророком для всього світу. Його слова, як і слова Президента Рассела М. Нельсона сьогодні, призначаються всім. Слова пророка допомагають і надихають *усіх,* хто їх почує. Я сфотографувала ту цитату своїм телефоном і залишила аркуш для всіх, кому він міг бути потрібним.

Я вдячна, що Небесний Батько помістив те послання переді мною. Я хочу світити іншим. Якщо я виявляю послух та наближаюся до Спасителя, то зможу сяяти навіть у ті дні, коли темрява затінятиме мій шлях. ■

Кетрін Фюргесон, шт. Пенсільванія, США

ІЛЮСТРАЦІЯ МЕРРІЛІ ЛІДДАРД

ПОСИЛАННЯ

1. Thomas S. Monson, "For I Was Blind, but Now I See", *Liahona,* July 1999, 69.

“Я не зречуся своєї віри”

На роботі я став мішенню для глузувань і зневаги. Чому я залишаюся на роботі, яка загрожує моєму духовному благополуччю?

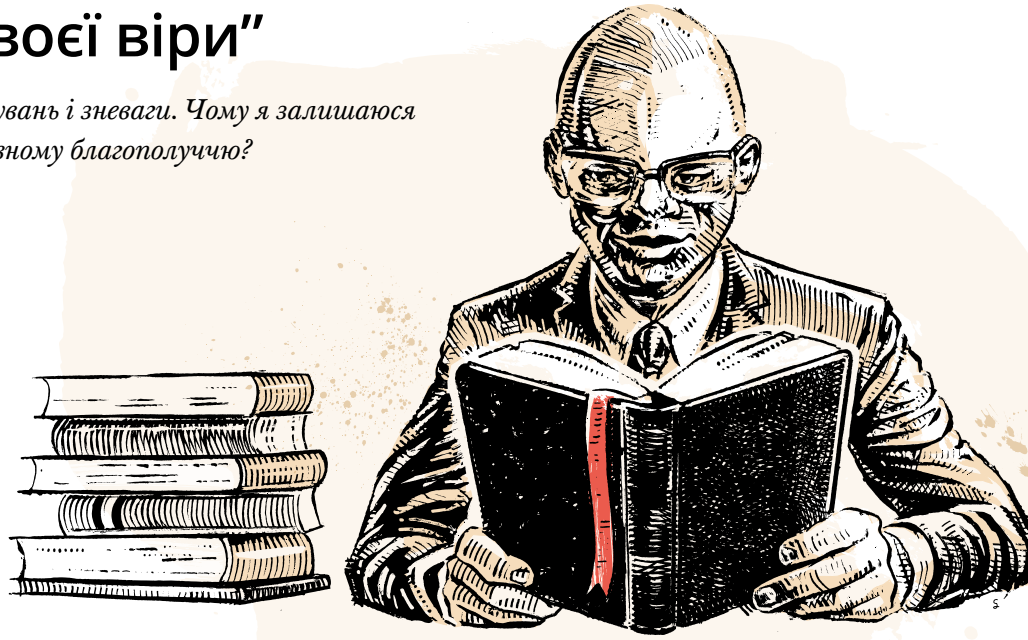

Невдовзі після того, як мене взяли працювати помічником директора великої бібліотеки, разом з нашими співробітниками ми взялися за амбітний проект—оцифрувати 37 000 книжок. Одного дня мій супервайзер викликав мене у свій кабінет.

“Едуарде,—сказав він,—мене запросили представити наш проект з оцифрування книг у Сполучених Штатах та клопотати про придбання нових книг. Мене також попросили привезти з собою надійного співробітника. Я довіряю тобі, але не твоїй церкві. Якщо ти зречешся своєї віри, то можеш поїхати зі мною”.

Перш ніж я зміг щось сказати, він попросив мене подумати, а потім наказав іти.

Того вечора я розповів дружині про все, що сталося. Вона заохотила мене виявити віру. Наступного дня я сказав своєму супервайзеру, що буду триматися своєї віри. Він розсердився і сказав, що просто поїде сам.

Через рік я отримав нагоду поїхати до Франції, щоб пройти підготовку з фінансування, придбання фондів та управління бібліотеками. Мені лише потрібен був підпис супервайзера. Він сказав, що підпише документ, якщо я зречуся своєї віри. Я знову відмовився. Після того він порвав документ і кинув мені в обличчя. Через якийсь час мій супервайзер знову підійшов до мене.

“Невдовзі я знову їду у відрядження,—сказав він.—Ви можете поїхати зі мною, але умови залишаються незмінними. Я ніколи не поїду з членом вашої церкви”.

“Я не зречуся своєї віри”,—сказав я. Він пішов, не сказавши жодного слова. Згодом він почав розповідати про мене моїм колегам.

“Я пропонував йому такі можливості,—казав він.—Але він змарнував їх усі через свою сліпу віру. Він дурень”.

З того часу на роботі я став мішенню для глузувань і зневаги. Я відчував себе пригніченим. Одного вечора, думаючи про цю проблему, я відкрив Біблію і прочитав: “Коли правє око твоє спокушає тебе, його вибери, і кинь від себе: бо краще тобі, щоб загинув один із твоїх членів, аніж до геєнни все тіло твоє було вкинене” (Матвій 5:29).

Якщо Господь каже, що нам слід відмовитися від чогось, аби спасти себе, то чому ж я залишаюся на роботі, яка загрожує моєму духовному благополуччю? Наступного дня я написав заяву на звільнення.

Сьогодні я радію цьому рішенню. Завдяки сміливості й вірі в Ісуса Христа я пережив приниження на роботі і тимчасове безробіття. Зараз на моїй новій роботі відкриваються можливості, недоступні для мене раніше. Господь благословив мене, і я дякую Йому за Його доброту і любов до мене. ■

Едуард Нінду, Катока, Демократична Республіка Конго

ІЛЮСТРАЦІЯ ГРЕГА СТІВЕНСОНА

Нам потрібне друге диво

Ми вже стали свідками одного дива, коли моя дружина завагітніла. Тепер нам потрібне було ще одне.

На 24-му тижні вагітності моя дружина Сара відчула сильний біль. Я дав їй благословення і пішов на роботу. Я був на роботі, коли вона попросила, щоб я приїхав додому і відвіз її до лікарні.

“У вас почалися пологи”,—сказали нам лікарі, коли ми приїхали. Оскільки Сара була вагітна лише 24 тижні, найбільшим шансом зберегти дитині життя був кесарів розтин.

“Немає необхідності вашій дружині переживати ще одну травму,—сказав мені лікар.— Вона в будь-якому випадку втратить цю дитину”.

Ми з Сарою поговорили і помолилися про те, що сказав лікар. Ми відчули, що якщо є хоч найменший шанс для виживання нашого немовляти, нам слід ним скористатися. У нас були труднощі з тим, щоб мати дітей. Наш найстарший син Тейлор був усиновлений. Коли через два роки після усиновлення Тейлора Сара завагітніла, ми вважали це дивом. Тепер нам потрібне було ще одне диво.

Невдовзі до нас підійшов фахівець і сказав: “Думаю, що у нас є час перевезти вашу дружину до дитячої лікарні в Ель-Пасо, шт. Техас, де є необхідне обладнання для догляду за передчасно народженими і важко хворими новонародженими. Там у дитини буде шанс!”

“Швидка допомога” на великій швидкості повезла Сару з місцевої лікарні до дитячої лікарні, яка знаходилася на відстані 45-хвилинного переїзду. Я їхав за ними і благав Господа в молитві здійснити для нас диво. Я обіцяв Йому, що залишатимусь на євангельському шляху і намагатимуся бути кращим.

У лікарні я сказав лікарю відділення інтенсивної неонатальної терапії: “Ми знаємо, що вже відбулося одне диво, коли моя дружина завагітніла. Тепер нам потрібне ще одне”.

Пологи пройшли без ускладнень, і наша дитина вижила. Після того як Шанна провела чотири з половиною місяці у відділенні інтенсивної неонатальної терапії, ми привезли її додому. Ми дійсно *побачили* друге диво. Не минуло багато років, як ми стали свідками ще одного дива—Господь благословив нас близнюками.

Шанна має ледь помітне відставання у розумовому розвитку, вона на інвалідному візку, однак сповнена радості, завжди на позитиві і дружить з усіма. Вона любить розповідати про свій день, і вона радіє життю. Шанна постійно усміхається і навчає нас бути щасливими. Ми любимо її і вдячні за неї. Шанна є справжнім благословенням. ■

Деніел Пайн, шт. Нью-Мексико, США

ІЛЮСТРОВАНО БРЕДЛІ КЛАРКОМ

Дні відкритих дверей храму відкрили моє серце

Коли оголосили про дні відкритих дверей храму, мені здалося, ніби Господь особисто запрошував мене увійти в Його дім.

Я охристився, коли мені було 15 років. Багато людей не розуміли моєї нової віри. Дехто, серед них і мої друзі, глузували з мене за рішення приєднатися до Церкви. Мої батьки не були членами Церкви, тож підтримки в мене не було.

Внаслідок цього мені стало важко постійно ходити до церкви і жити за євангелією. Коли мені виповнилося 19 років, я перестав ходити до церкви.

Через десять років я почув, що в Сальвадорі побудують храм. Я був здивований, почувши, що дім Господа буде збудовано в моїй країні. Через чотири роки храм у Сан-Сальвадорі, Сальвадор, було завершено і оголошено про дні відкритих дверей. Коли я дізнався, що у дні відкритих дверей матиму можливість увійти до храму, я відчув, ніби Господь особисто запрошував мене увійти в Його дім.

Той день, коли я побував у храмі, став одним з найкращих днів у моєму житті. Під час днів відкритих дверей я більше дізнався про те, що відбувається всередині освячених храмів. Я також дізнався про священні храмові завіти, які люди укладають з Богом.

Коли я проходив кожною кімнатою храму, то відчував присутність Бога. Я відчував спокій. Відвідування храму викликало в мені бажання повернутися до Церкви й знову жити за євангелією. Коли я усвідомив, що можу брати участь у величній Божій роботі, то захотів виконати храмову роботу за своїх предків і застосовувати священство.

Те, що відбулося зі мною у храмі того дня, змінило мене. Зараз я допомагаю членам свого приходу готуватися до храму і вести сімейну історію, аби вони могли виконувати храмову роботу для своїх предків.

Ніколи не пізно повернутися до Церкви. Ніколи не пізно робити добро. Господь зі Своєю безмежною любов'ю завжди поруч з нами. Храм—це місце, яке поєднує нас із Ним і дає можливість одного дня повернутися і жити з Ним. ■

Рікардо Матаморос, Ауачапан, Сальвадор

Дар любові

Фейт С. Уотсон

Коли мій чоловік благословляв нашу новонароджену донечку, я по-новому почала дивитися на глибину і широчінь дару любові Небесного Батька, яким є священство.

Я була новим членом Церкви, нещодавно стала дружиною і щойно стала матір'ю. То була пісна неділя, і наша маленька донечка мала отримувати ім'я і благословення. Я ніколи раніше не бачила, як благословляють немовлят, бо ми жили у приході, де було лише кілька молодих сімей. Я не знала, чого очікувати. Однак через Духа я відчувала, що та подія була дуже особливою і значною.

Мій чоловік разом з іншими благовійними носіями священства ніжно гойдав нашу дорогоцінну маленьку донечку. Дух був приємним і сповнював мене радістю. Сльози котилися по щоках, і міріади думок наповнили мій розум. Я знала, що могла бачити лише відблиск глибини і широчіні неймовірного дару любові Небесного Батька, яким є священство.

Коли місіонери мене навчали під час бесід, я відчувала, як вони пишаються тим, що мають священство. Я чула, як вони про це говорили і згадували у молитвах, зокрема й тоді, коли вони мене благословляли, щоб я мала здатність справитися з труднощами у дотриманні Слова мудрості. Я відчувала, як їхні руки, якими вони злегка торкалися моєї голови, починали тремтіти, коли вони промовляли слова, які, як я знала, йшли від Господа—слова любові та зцілення.

Невдовзі я охристилася, і руки носіїв священства знову були на моїй голові. Мене конфірмували членом Господньої Церкви і надали дар Святого Духа. Мене було очищено і це стало моїм новим народженням. Я відчувала силу священства в усьому своєму тілі, і вперше в житті я пізнала радість.

Невдовзі після хрищення ми з чоловіком одружилися. Його батьки були членами Церкви і Його дім був зосереджений на євангелії, однак я знала, що його свідчення не було міцним. Втім це не викликало у мене занепокоєння. Моя нова віра наповнювала мене оптимізмом. Я просто його любила, була терпляча і молилася.

Упродовж місяців, коли я виношувала нашу першу дитину, то відчувала, як це відбувається з усіма матерями, надзвичайну близькість зі своїм малям, переповнена дивом нового життя, яке було в мені. Коли народилася наша донечка, мій зв'язок з нею став зв'язком любові—сильної і ніжної.

Але я непокоїлася про свого чоловіка. Він не мав благословення тієї сильної близькості з нашою донечкою, яка приносила радість мені. Звичайно ж, він її любив, але я не була впевнена, і це мене хвилювало, чи виникне між ним і нею такий самий сильний зв'язок. Я переймалася цим, коли годувала її, купала і носила на руках, а чоловік весь свій час присвячував переважно роботі, щоб прогодувати сім'ю.

Тепер, через кілька тижнів після її народження, ми були в нашій каплиці. Дива розгорталися перед моїми очима і в моєму серці. Мій не дуже впевнений у собі чоловік смиренно усміхався братам у колі, його очі були сповнені світла і в них бриніли сльози. У відповідь ці брати випромінювали любов і підтримку, коли поклали руки на плечі й допомагали гойдати наше немовля, таким чином створивши коло, сповнене чистої, святої любові. Коли мій чоловік почав промовляти благословення, я чула, як тремтить його голос, і я знала, що він відчуває Господню силу й шанує Його священство.

Я відчула велику любов, якою він сповнився до нашої дівчинки, і я знала, що він доклав усіх зусиль, аби підготуватися до того, щоб дати їй благословення, підготовлене для

ІЛЮСТРАЦІЯ ALE + ALE, ХУДОЖНИК МОРГАН ГАЙНІН

неї Небесним Батьком. Моя радість була повною, і я зрозуміла, що тепер він відчув міцний зв'язок з нашою донечкою. То був зв'язок, який ніколи не ослабне.

З того часу минули роки. Я безліч разів спостерігала і відчувала силу і велич священства, які виявлялися різним чином у багатьох місцях багатьом дітям Небесного Батька. Я спостерігала, як проводяться чудові спасительні обряди, і як сповнюються радістю серця. Я спостерігала, як відбувається очищення, зцілення, надається втішення і здійснюється навчання. Я бачила і відчувала, як полегшуються тягарі.

Я знаю, що й досі не розумію повною мірою величі священства, але кожне благословення дитини, яке я спостерігала, сповнювало мене тим самим захопленням, яке я відчувала під час благословення моєї першонародженої дитини. Я в захопленні від любові, яку виявляє Небесний Батько, вділяючи нам від Своєї сили, і я сповнююся вдячності, яку важко виразити словами, за своє свідчення про Нього, Його Улюбленого Сина і нашу прекрасну відновлену євангелію. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

Алма 5–7
1–7 ЧЕРВНЯ

Як запитання Алми можуть допомагати нам зростати духовно?

Як у мене йдуть справи?

Алма поставив людям, які жили в Зарагемлі, 36 запитань, щоб допомогти їм оцінити свій духовний розвиток. Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, пояснював, що дуже корисно проводити таке оцінювання духовного стану. Він сказав: "В якості скерування під час цієї [оцінки], … мені подобається читати і обдумувати слова з п'ятого розділу книги Алми"[1].

Що мені слід змінити?

Коли ви читатимете Алма 5:7–13, звертайте увагу на те, чого навчав Алма стосовно того, як ми можемо змінюватися і наближатися до Христа. Обдумайте, що ви можете змінювати, і складіть план дій.

Як Господь мене благословляв?

Алма також запрошував людей пам'ятати, як Господь визволив їхніх батьків, і пригадати їхнє навернення. Ви можете записати свою історію навернення, щоб пам'ятати, як Господь вас благословив. Ви також можете прочитати історії навернення своїх предків або перших членів Церкви.

"Як це було б прекрасно, якби кожен святий останніх днів знав історії навернення своїх прабатьків. … Кожен із нас буде більш благословенним, якщо ми дізнаємося про історії віри і жертви, які сприяли тому, що наші прабатьки приєдналися до Господньої Церкви"[2].

ПОСИЛАННЯ

1. М. Рассел Баллард, "Повернутися і отримати", *Ліягона,* трав. 2017, с. 64.
2. Уільям Р. Уолкер, "Жити згідно зі своєю вірою", *Ліягона,* трав. 2014, сс. 97, 99.

ІЛЮСТРАЦІЯ КЕРОЛІН ВІББЕРТ

Алма 8–12
8–14 ЧЕРВНЯ

Як зусилля, спрямовані на пом'якшення серця, допомагають нам здобувати духовні знання?

Коли Алма проповідував євангелію в Аммонійзі, більшість людей не сприйняла його, проте Амулек послухав і повірив. Різниця між Амулеком і рештою мешканців Аммонійги показує, що відбувається, коли ми сприймаємо те, що від Бога, із пом'якшеним серцем або із закам'янілим серцем (див. Алма 12:10). Ви можете вирішити мати пом'якшене серце.

ОБГОВОРЕННЯ

- Які якості мав Амулек? Як ви можете розвивати ці хороші якості?
- Якщо ви шукаєте відповіді на конкретне запитання, що ви можете робити, аби бути більш сприйнятливими до одкровень від Небесного Батька?
- Приймаючи рішення мати пом'якшене, слухняне серце, на які благословення Господа можете розраховувати ви й ваша сім'я?

ІЛЮСТРАЦІЇ БЕНА САЙМОНСЕНА

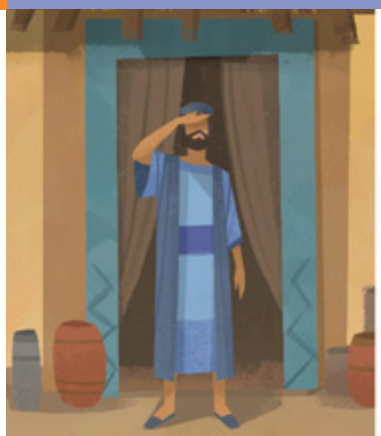

Амулек і народ Аммонійги

Амулек повірив, що Алма був пророком Бога (див. Алма 8:20). Коли ангел наказав йому прийняти Алму в своєму домі, він вирішив послухатися (див. Алма 10:8). Він також відповів на Божий заклик проповідувати євангелію (див. Алма 8:29–30). Однак інші мешканці цього міста не сприйняли Алму і відмовилися повірити.

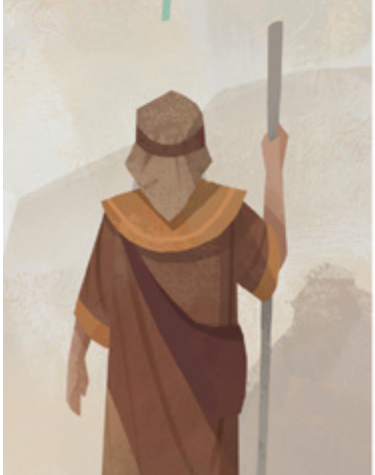

Благословення, які приносить пом'якшення серця

Оскільки Амулек прийняв слово Бога, то отримав благословення духовних знань. Його було сповнено Святим Духом (див. Алма 8:30), він здобув свідчення про силу Бога (див. Алма 10:5) і він навіть знав думки тих, хто намагався його обманути (див. Алма 10:17). Ви також можете вирішити прийняти слово Бога і отримати Його благословення.

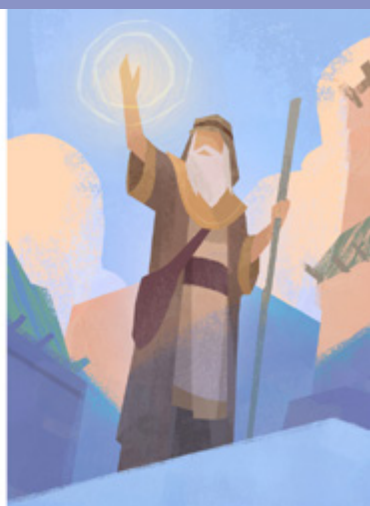

Наслідки закам'янілості серця

Оскільки люди в місті Аммонійга закам'яніли серцем і не сприйняли того, чого навчав Алма, вони втратили дорогоцінні благословення. Вони нічого не знали про Божі дива (див. Алма 9:5), і їх було попереджено, що Бог їх знищить і вони не успадкують Його царства (див. Алма 9:12).

Алма 13–16
15–21 ЧЕРВНЯ

Як спасительні обряди спрямовують мене до Христа?

“Хороше поводження без обрядів євангелії не принесе людям ні викуплення, ні піднесення”[1].

ПІДГОТУЙТЕСЯ

Алму і Амулека було покликано і підготовлено Господом, щоб навчати Його заповідям (див. Алма 13:3). Їх також було “висвячен[о] святим обрядом” (Алма 13:8). Ці та інші обряди було дано для того, щоб ми могли знати, де шукати відпущення своїх гріхів (див. Алма 13:16). Усі обряди спрямовують нас до Ісуса Христа.

Як ви можете підготуватися, щоб отримати спасительні обряди євангелії?

ПОКАЙТЕСЯ

Покаяння повертає наші серця до Спасителя. Спасительні обряди зосереджують наші думки на Христі та на Його благодаті, аби ми могли повернутися до Нього (див. Алма 13:16).

ОТРИМАЙТЕ

Господь надає спасительні обряди, аби ми могли відчути “силу Христа до спасіння” (Алма 15:6).

Які спасительні обряди ви отримали і як вони наблизили вас до Спасителя?

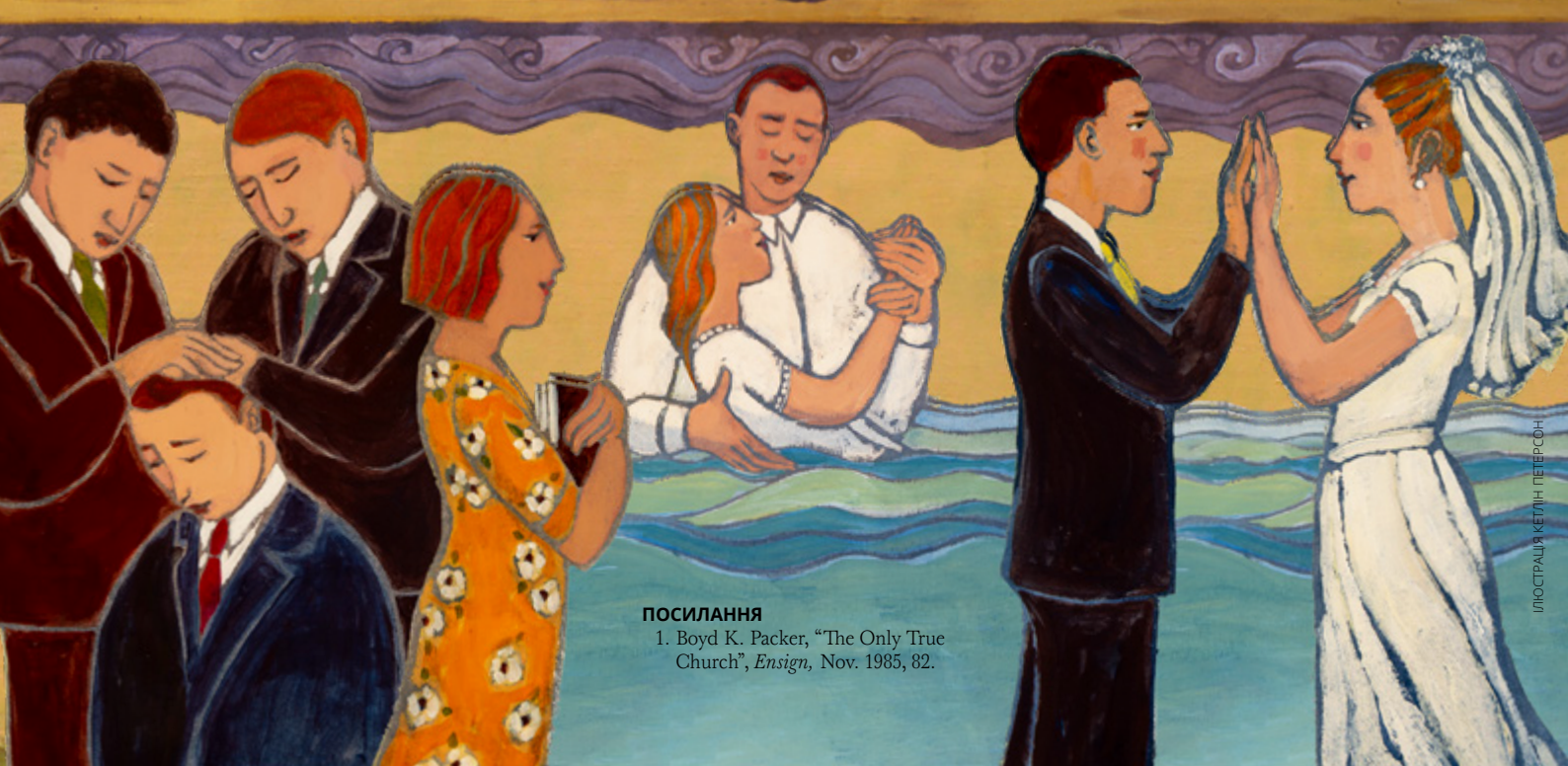

ІЛЮСТРАЦІЯ КЕТЛІН ПЕТЕРСОН

ПОСИЛАННЯ

1. Boyd K. Packer, “The Only True Church”, *Ensign,* Nov. 1985, 82.

Алма 17–22
22–28 ЧЕРВНЯ

Як я можу негайно діяти з вірою?

У Книзі Мормона негайні дії Авіш, продиктовані вірою, показують, як віра може допомагати у приведенні інших людей до Христа. Подумайте, яким глибоким було її навернення до Господа (див. Алма 19:16).

ОБГОВОРЕННЯ
Як ви можете зміцнювати свою віру в Господа, аби ви і, можливо, інші, відчували силу діяти за волею Бога негайно і повною мірою?

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕНДРЮ БОСЛІ; ФОН ВІД GETTY IMAGES

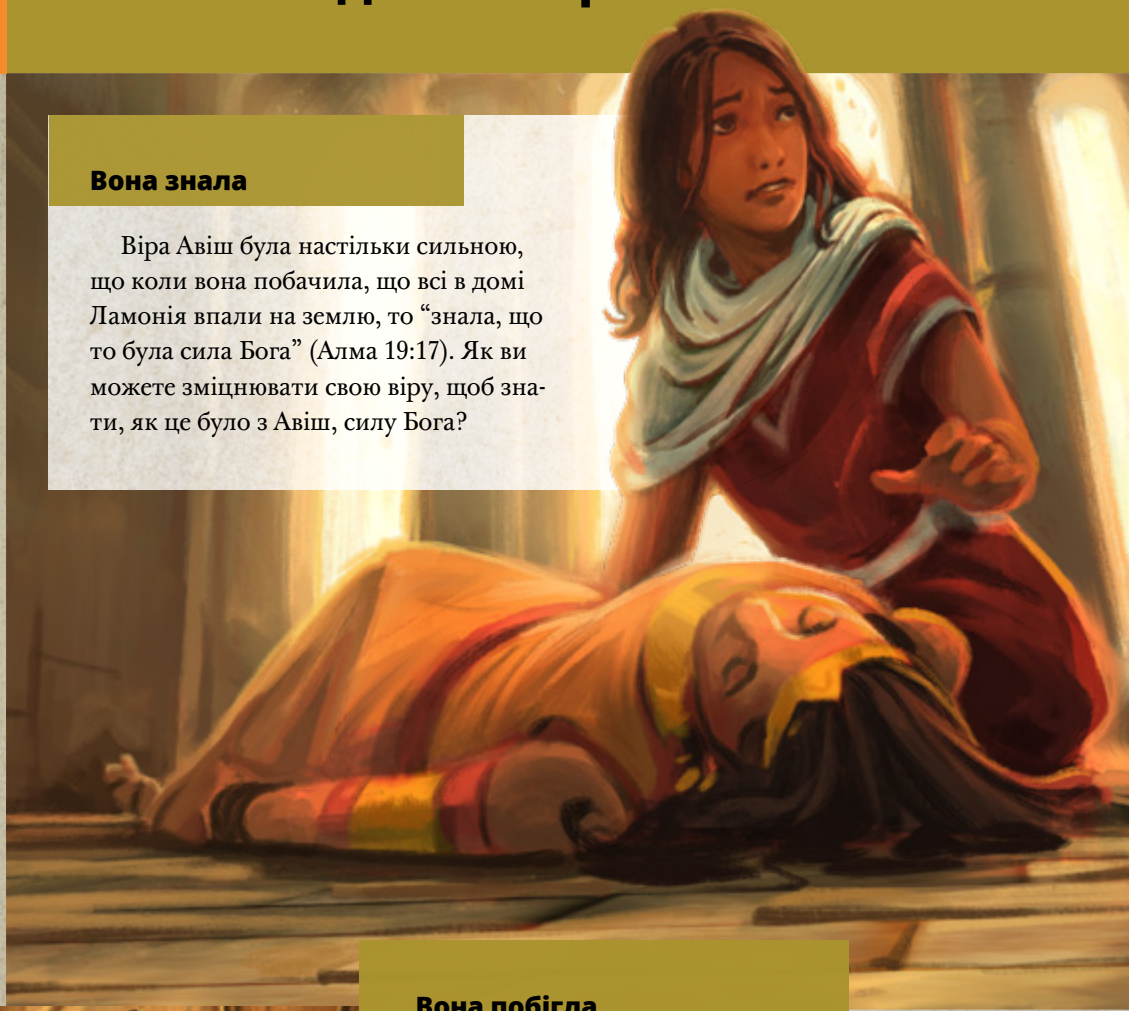

Вона знала

Віра Авіш була настільки сильною, що коли вона побачила, що всі в домі Ламонія впали на землю, то "знала, що то була сила Бога" (Алма 19:17). Як ви можете зміцнювати свою віру, щоб знати, як це було з Авіш, силу Бога?

Вона побігла

Як тільки Авіш розпізнала силу Бога, вона "побігла від хати до хати", кажучи людям прийти і подивитися на диво (Алма 19:17). Її віра дала їй сили діяти негайно. Чи є сфери в євангелії, де ви йдете замість того, щоб бігти, виконуючи волю Бога з вірою?

Вона взяла інших за руку

Авіш "взяла царицю за руку", маючи віру, що змусить царицю підвестися (Алма 19:29). Завдяки своїй вірі в Бога вона зробила те, що здавалося неможливим. Як ви можете зміцнювати свою віру в Бога і досягати неможливого у житті?

Дорослій молоді

У цьому розділі

44 **Усунути психологічну напругу під час пошуків вічного супутника життя**
Домініка Стойка

48 **Як я навчився бути щасливим, залишаючись неодруженим**
Лендон Хоуз

Лише у цифровому форматі

10 запитань, які вам слід поставити своєму майбутньому подружжю

Довіритися другому враженню і скеруванню Духа
Марі Нецлер

Те, що я неодружена, нагадує мені, щоб я довіряла *всьому* Божому плану для мене
Крістіна Коттеролл

7 порад, як підтримувати стосунки, знаходячись далеко одне від одного

Поділіться своєю історією

Чи є у вас історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт: **liahona.ChurchofJesusChrist.org.**

У пошуках супутника життя— і Спасителевої благодаті

Господь пообіцяв, що "[Його] благодаті вистачить для лагідних" (Етер 12:26). Ці слова мають сповнювати надією та втішенням всіх нас, дорослу молодь, особливо в питаннях пошуку вічного супутника. Сповнені довіри послідовники Христа часто шукають любові з відкритим серцем і лише розчаровуються через нездійснені сподівання або засмучені поганою поведінкою тих, з ким ходять на побачення. Ці пошуки можуть викликати страх, гнів, гіркоту і стрес, особливо якщо минули роки після запланованої вами дати укладання шлюбу!

Але, як ви і розумієте, за планом Бога ми не маємо жити з цими почуттями постійно, якщо виконуємо Його заповідь укладати шлюб і мати праведні, щасливі сім'ї. В дійсності **Бог хоче, щоб ми відчували радість** під час своїх пошуків!

З огляду на це, статті цієї рубрики мають на меті допомогти вам **усунути стрес під час пошуків свого вічного супутника життя.** Ви знайдете історії про те, **як іти вперед по життю,** незважаючи на свій сімейний стан, і **пораду, яка допоможе вам підготуватися до** майбутнього міцного шлюбу, сповненого любові та поваги.

Поки ви шукаєте людину, яка віддасть вам усе своє серце, як і ви віддасте їй своє, приділіть хвилинку й почитайте ці статті. Я обіцяю, що одна з них сповнить надією ваше серце і допоможе довіряти тому, що **Спасителевої благодаті дійсно вистачить для вас.**

Щиро ваш,
Лендон Хоуз

Що найкраще допомогло вам подолати сумніви стосовно Церкви? Надсилайте свої відповіді на **liahona.ChurchofJesusChrist.org** до 30 червня 2020 року.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Усунути ПСИХОЛОГІЧНУ НАПРУГУ під час пошуків вічного супутника життя

Доміні́ка Стойка

У Польщі дуже мало членів Церкви. В дійсності, їх мало по всій Східній Європі. Часто є небагато членів Церкви нашого віку по всій країні, не кажучи вже про наш приход або кіл. На щастя, існують конференції для дорослої молоді, які кожного року проводяться в багатьох європейських країнах.

Ці конференції організовуються не лише для того, щоб допомогти вам знайти свою половинку, але переважно для того, щоб доросла молодь знаходила нових друзів, які поділяють спільні цінності, й зміцнювала свою віру, обмінюючись духовним досвідом.

Зосередитися на дружбі

Під час однієї конференції, яка в 2010 році проводилася в Польщі, я познайомилася з Раду. Він був з Румунії. Ми мали недовгу розмову й невдовзі він поїхав на місію. Наші шляхи розійшлися, аж поки через три роки ми знову не зустрілися на одній з конференцій для дорослої молоді. Там у нас було більше часу, щоб ближче познайомитися, однак через місяць я вирушала на свою місію. Раду побажав мені всього найкращого і сказав: "Давай листуватися". Я насправді не думала, що він буде це робити, однак він дотримався свого слова. Він писав листи упродовж усієї моєї місії. Ті листи не були романтичними, але він став одним з моїх близьких друзів. Мені подобалося, з якою повагою він ставився до мене і до місіонерської роботи загалом.

Коли я повернулася додому, як Раду, так і мені дуже хотілося більше дізнатися одне про одного. Нарешті у нас була можливість це зробити після стількох років! Ми обрали зручне для обох місце для зустрічі (у той

Сенс життя полягає не в тому, щоб укласти шлюб, а в тому, щоб сягнути максимального особистого розвитку і дати можливість Богові реалізувати Свій план у нашому житті.

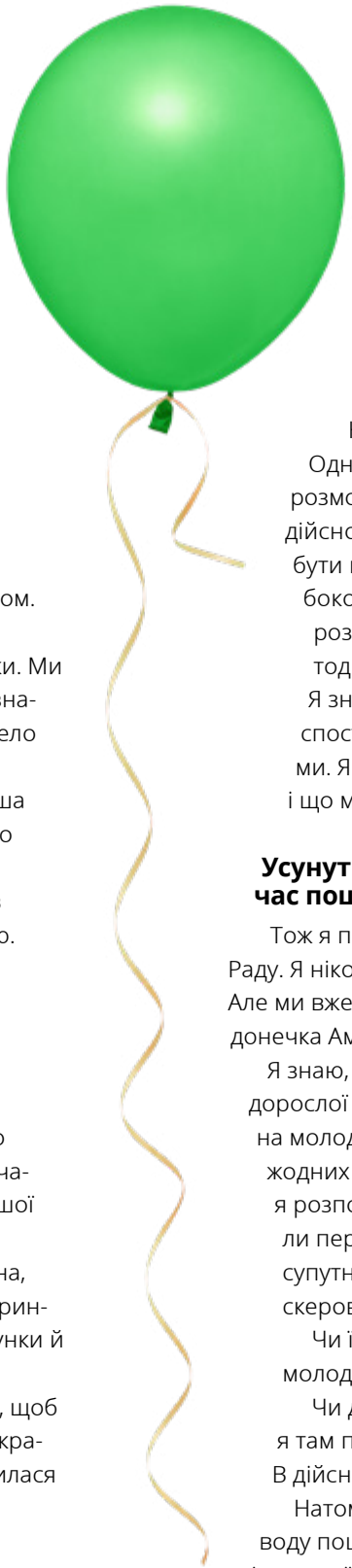

час то була Бельгія), де провели певний час разом. Ми розмовляли, розмовляли і розмовляли.

Ми жодним чином не форсували свої стосунки. Ми зосередилися на розвитку дружби й ближчому знайомству одне з одним. Нам завжди було так весело разом, але в той же час ми мали суттєві, глибокі обговорення дуже важливих речей. З часом наша дружба міцніла. Ми майже щодня розмовляли по Скайпу, а згодом почали разом молитися перед сном. Поступово ми почали кожні кілька місяців їздити одне до одного то в Польщу, то в Румунію.

"Давай помолимося про це"

Через певний час я почала відчувати занепокоєння, оскільки зрозуміла, що наша дружба переростає у щось більше. Але ж він був з Румунії! Я не хотіла починати стосунки на відстані, бо такі стосунки можуть вести до шлюбу, а це означало, що комусь із нас доведеться переїхати до іншої країни. Я не відчувала, що готова до цього.

Одного дня, коли я була як ніколи схвильована, Раду нагадав мені про простий, але потужний принцип. Він сказав: "Давай молитися про наші стосунки й побачимо, що ми відчуємо".

Я не знаю, чому я не подумала раніше про те, щоб помолитися про наші стосунки. Але то була найкраща порада, яку я в той час отримала. Тож я молилася про скерування.

Я не сподівалася отримати якусь конкретну відповідь у ту ж мить, але вирішила продовжувати своє знайомство з Раду. Я сподівалася, що Небесний Батько дасть мені застереження, якщо наші стосунки не слід продовжувати. Втім з часом відповідь, якої я просила, *дійсно* надійшла. Я розмовляла про Раду із сім'єю та друзями, і в кожній розмові мене завіряли, що я йду в правильному напрямку.

Невдовзі я дійшла цікавого висновку. Одного вечора після наступної чудової розмови з Раду по Скайпу я сказала собі: "Він дійсно найкращий з усіх моїх друзів. Я хочу бути йому другом навічно!" Саме тоді я глибоко це усвідомила. Відразу ж голос у моєму розумі відповів на мої ж слова: "Ну що ж, тоді тобі треба виходити за нього заміж!" Я знала, що Небесний Батько усміхається, спостерігаючи за нашими з Раду стосунками. Я бачила, що він—мій найкращий друг і що ми можемо бути разом щасливі.

Усунути психологічну напругу під час пошуків вічного супутника життя

Тож я переїхала до Румунії і вийшла заміж за Раду. Я ніколи не думала, що буду жити в Румунії. Але ми вже в шлюбі чотири роки, і у нас є чудова донечка Амелія.

Я знаю, про що ви думаєте: я ще одна з дорослої молоді, хто зустрів свою половинку на молодіжній конференції, і все склалося без жодних зусиль. Але це не так. Причина, чому я розповідаю цю історію, це щоб ви перестали переживати через пошуки свого вічного супутника життя і натомість дозволили Богові скеровувати вас.

Чи їхала я на конференції для дорослої молоді з метою знайти чоловіка? Ні.

Чи думала я, що один з хлопців, з якими я там познайомилася, стане моїм чоловіком? В дійсності, ні.

Натомість я відкинула переживання з приводу пошуку людини, з якою хочу одружитися, і просто їхала на конференцію, щоб спілкуватися з іншими людьми й знаходити друзів—саме так і було у нас із Раду на початку.

Іноді психологічна напруга під час пошуків людини, яка стане вічним супутником, може бути надзвичайно сильною. Але вічні стосунки не мають часових обмежень. Немає потреби зациклюватися на цьому. Сенс життя полягає

не в тому, щоб укласти шлюб, а в тому, щоб сягнути максимального особистого розвитку і дати можливість Богові реалізувати Свій план у нашому житті. Так, нам слід бувати в товаристві, відвідувати заходи, знаходити друзів і виходити із зони комфорту. Але нам слід робити це з такою думкою: "Я збираюся розважатися і познайомитися з друзями", а не з такою: "Треба дивитися пильно, щоби знайти "того єдиного" чи "ту єдину", бо інакше план всього мого життя буде змарнований!"

Раду сказав мені, коли ми вже були заручені, що хоча він зазвичай нервував у присутності дівчат, які йому подобалися, він ніколи не мав подібних відчуттів зі мною. Він пояснював це нашою дружбою, він завжди почувався спокійним і йому подобалося, що він завжди міг залишатися собою.

Тож шукайте хороших людей, які будуть навколо вас, і насолоджуйтеся тим, що у вас є в житті зараз. Чесно скажу: коли ви перестанете переживати і просто вирішите розвивати дружні стосунки й навчитеся любити те ким і де ви є зараз, саме тоді життя і стане набагато приємнішим.

Довіряти Божому плану для нашого майбутнього

Ми з Раду не досконалі. Ми в дійсності й не шукали "досконалу" особу—ми просто були самі собою. Я помітила, що інших приваблює те, ким ви насправді є і як живете. Коли ви намагаєтеся наслідувати Ісуса Христа, то будете приваблювати тих, хто докладає всіх зусиль, щоб також наслідувати Його.

Я також дізналася, що коли ми стаємо кращими і повністю віримо, що у Бога все під контролем, то запрошуємо Його руку в своє життя. І якщо ми бачимо Його руку в своєму житті, тоді не слід боятися за майбутнє. Пам'ятайте, чого Господь навчав Нефія: "І Я також буду вашим світлом у пустині; і Я підготую путь для вас, якщо будете дотримуватися Моїх заповідей; отже, доки ви будете виконувати Мої заповіді, вас буде ведено до обіцяної землі; і ви мусите знати, що це Я Той, Хто веде вас" (1 Нефій 17:13).

Нам не слід відчувати постійний стрес через те, що певні наші сподівання не збулися, або якісь важливі події не відбулися в належний, на нашу думку, час. В дійсності час Небесного Батька відрізняється від нашого—він вічний. Він має план отримання нами кожного благословення, якого ми прагнемо. І коли ми робимо все можливе, щоб довіряти Його планові, та знаходимо задоволення від досягнутого за будь-яких обставин, то *саме тоді* ми знайдемо справжнє щастя. Його план завжди буде кращим за той, який ми складаємо самі. ■

Домініка Стойка *є дуже винахідливою мамою. Їй подобається готувати їжу, танцювати і смішити людей. Вона веде блог, присвячений стилям життя, і їй подобається редагувати фотографії, їздити на велосипеді й проводити час у горах.*

Лендон Хоуз

ЯК Я НАВЧИВСЯ БУТИ ЩАСЛИВИМ, ЗАЛИШАЮЧИСЬ НЕОДРУЖЕНИМ

Я зрозумів, що моє ставлення до побачень було неправильним.

"Чому всі інші ходять на побачення і мають радість?"

"Чому я не в шлюбі?"

"Що зі мною не так?"

Більшість дорослих молодих людей ставили собі ці запитання принаймні один раз! Труднощі в пошуках вічного супутника життя можуть похитнути віру й надію навіть найбільш відданих святих останні днів. Для мене також побачення були чимось надзвичайно важким.

Шлюб мені завжди здавався великою пригодою, і я очікував на нього з юних років. Втім я занепав духом, коли в студентські роки мої побачення нічим не закінчувалися. Хоча я зустрічався з багатьма дівчатами, мав кілька разів серйозні стосунки і знайомився з непересічними й цікавими жінками, втім я не одружився. І мені здавалося, що всі ті невдалі стосунки були ознакою моєї неповноцінності й непривабливості.

Моє ставлення до свого самотнього стану лише погіршилося після того, як на початку своєї робочої кар'єри у мене знову було кілька невдалих спроб зав'язати стосунки. Мені було легко запитувати, що зі мною не так і що так з тими людьми навколо мене, які одружувалися. У моєму патріаршому благословенні, а також кількох благословеннях священства, чітко і недвозначно йшлося про те, що я запечатаюся з праведною жінкою в земному житті. То чому ж це не відбувалося?

Я почав міркувати: "Чи зробив я щось таке, що порушило план Бога щодо мене?"

Зрештою, після багаторічної "боротьби" з Богом у молитвах, вивченні Писань і відвідуванні храму, я отримав одкровення стосовно своєї ситуації за допомогою свого друга Бреда (ім'я змінено), який є психотерапевтом. Під час одного із сеансів психотерапії він сказав: "Твоє щастя залежить від тебе, а не від когось іншого. Якщо ти щасливий, залишаючись неодруженим, ти можеш бути щасливим за будь-яких обставин". Того самого навчав Президент Рассел М. Нельсон: "Радість, яку ми відчуваємо, не має майже нічого спільного з обставинами нашого життя, і цілком залежить від того, на чому зосереджене наше життя" ("Радість і духовне виживання", *Ліягона,* лист. 2016, с. 82).

Усе моє бачення повністю змінилося, коли Дух глибоко закарбував ці слова в моїй душі. І я зрозумів, що завжди ходив на побачення, аби задовольнити потребу—у моєму випадку, потребу одружитися лише для того, щоб просто не бути самотнім.

Безсумнівно, це не було тим способом мислення, яке допомагає знайти вічного люблячого супутника життя! За допомогою Бреда Господь лагідно навчив мене, що Його план для Своїх синів і дочок не полягає в укладанні шлюбу лише з огляду на необхідність, або культурні традиції, або страх. Шлюб основується на любові, подібній до Христової. Потім Він навчив мене, що мій статус неодруженого може й надалі навчати мене жити повноцінним життям і прагнути укладання шлюбу, який буде основуватися на чистій любові, а не на доцільності. Прагнути укладання шлюбу з правильних причин.

Завдяки цьому досвіду я засвоїв три істини, які допомагають мені кожного разу, коли я занепадаю духом, думаючи про побачення:

1. **Твоя цінність не залежить від сімейного стану.** Ісая навчав, що "[наші] думки—це не [Божі] думки" (Ісая 55:8). Я думав, що мій неодружений стан є наслідком моєї неповноцінності. Однак Бог допоміг мені побачити, що поки я не в шлюбі, я готуюся до кращого шлюбу, ніж той, який я міг би мати, якби одружився за власним розкладом. Це не має нічого спільного з моєю неповноцінністю.
2. **Підготовка відганяє страх і занепокоєння.** Господь каже нам: "Якщо ви будете готові, ви не злякаєтеся" (Учення і Завіти 38:30). Коли я прагну дізнатися Божу волю, а потім виконую її, це допомагає мені позбавитися колишніх страхів і невдоволення стосовно свого сімейного стану. Це також допомагає мені зосередитися на підготовці до будь-чого, що чекає на мене в майбутньому.
3. **Можна знаходити радість, навіть якщо ти не в шлюбі.** Те, що я неодружений, благословило мене надзвичайними можливостями подорожувати, розвиватися професійно і служити в Церкві. Хоча у мене досі є велике бажання одружитися і мати дітей, Бог допоміг мені оцінити те, як багато роботи Він має у Своєму царстві прямо зараз незалежно від того, чи є у мене супутник життя.

Я й досі не одружений! Моя дружина не з'явилася якимось чарівним чином, хоча змінилося моє ставлення до побачень і шлюбу, і я знаю, що в майбутньому все ще будуть розчарування від побачень. Але загалом всі страхи й занепокоєння щодо мого сімейного стану зникли. Я зараз знаю, що абсолютно нормально бути самотнім, хоча ми разом з Господом працюємо над виповненням вічних обіцянь і благословень, які Він дав мені—як у земному житті, так і у вічності. ■

Лендон Хоуз*—містобудівник, який подорожує по всьому світу; йому подобається писати, читати хороші книги і досліджувати світ. Ви можете знайти його в місцевій бібліотеці, серед уболівальників на бейсбольному стадіоні або на ґрунтовій дорозі у пошуках прекрасних місць, які ще ніхто не розвідав.*

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОСІ ПОРТІЛЬЙО

Фофоа В., (зліва), 18 років
Етуале В., (справа), 16 років,
Савалі, Самоа

У нашій сім'ї всі допомагають.

Фофоа: Наша сім'я вірить у спільну працю. Разом зі своїм братом Етуале я збираю хмиз для приготування їжі. Ми також допомагаємо готувати їжу на продаж. Згадую, як одного разу, коли наша сім'я не заробила достатньо грошей, щоб оплатити квитанцію за воду, ми всі зробили свій внесок, щоб вирішити це питання. Моя сестра продавала барбекю. Ми з Етуале збирали кокосові горіхи та іншу їжу, а потім допомагали її продавати, щоб назбирати гроші. Старанно працюючи всією сім'єю і довіряючи Богові, ми змогли назбирати достатнього грошей, щоб воду включили знову.

Етуале: Бог допомагає мені в усьому. Він дає мені сили і благословляє кожного дня. Мені подобається жити на Самоа. Тут так спокійно. Моя найбільша мрія—служити на місії повного дня! Я хочу присвятити два роки свого життя Богові.

МОЛОДІ

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

52 **Як я здобув свідчення, подорожуючи світом**
Вільмер Амайя Мунос

54 **Товариству молодих жінок 150 років**
Сестра Бонні Х. Кордон

58 **Товариство молодих жінок: святкування 150-ї річниці**
Аманда Данн

62 **Запитання і відповіді: Депресія, расизм**

64 **Останнє слово: Служити разом, маючи силу священства**
Президент М. Рассел Баллард

ФОТОГРАФІЯ ЛЕСЛІ НІЛЬССОНА

Як я здобув свідчення, *подорожуючи світом*

ІЛЮСТРАЦІЯ ПАУЛІН ГРЕЙСОН

Вільмер Амайя Мунос

Я народився в Іспанії і жив там вісім років. Ми не дуже часто ходили до церкви, тож я не охристився, коли мені виповнилося вісім років, але я того дійсно хотів. Одного дня я запитав батьків, чому ми більше не ходимо до церкви і чому я не охрищений.

Я розповів їм про своє бажання христитися, це зворушило їхні серця, і ми знову почали ходити до Церкви. Відвідування Церкви приносило радість. Мама була таким хорошим прикладом і натхненням для мене. У неї було міцне свідчення, і вона часто читала Писання.

Пізніше ми переїхали до Венесуели, звідки родом мій батько. Ми жили там два роки, але через проблеми з економікою у нас було багато труднощів. Втім було і щось хороше. Мені подобалася їжа, і там були мої родичі, які раді були мене бачити. Вони були такими смиренними людьми, і ми всі разом ходили до церкви й відчували Духа.

Незважаючи на те, що ми ходили до церкви і я міг відчувати Духа, я знав, що і мені, і моїй сім'ї чогось не вистачає. Я дійсно відчував, що нам необхідно запечататися і стати вічною сім'єю. Одного недільного ранку єпископ запросив усіх присутніх прочитати Книгу Мормона до кінця року. Я знав, що це допоможе батькам і мені повніше жити за Господньою євангелією. Поступово впродовж

Це історія про те, як я приєднався до Церкви і моя сім'я стала активною в євангелії.

читання Книги Мормона Спаситель почав давати нам більше знання та благословень, і ми продовжували регулярно читати Писання.

Невдовзі я охристився. Я дійсно відчував Духа у своєму житті, і мої батьки також. Моє свідчення почало зростати. Ми переїхали до Флориди, США, і нам довелося зробити багато змін та знову іти на жертви, так само, як під час переїзду з Іспанії. Але наші свідчення зміцнювалися. Ми щотижня ходили до церкви і продовжували читати Писання.

Ми докладали багато зусиль; упродовж тривалого часу ми читали Писання, молилися, приймали правильні рішення і у нас виникло бажання запечататися сім'єю на вічність. Ми поговорили з єпископом, і хоча минув ще якийсь час, той день нарешті настав. Як ми раділи, що йдемо до храму.

Я зміг виконувати хрищення, поки чекав на батьків, які виконували храмову роботу для себе. У мене було відчуття, ніби я хрищуся знову. Я був по-справжньому щасливий, що можу допомагати людям за завісою. Тепер ми з сім'єю щотижня ходимо до храму. Я регулярно виконую хрищення, бо мені подобається в цьому допомагати. Я так радію, що зміг запечататися з батьками у храмі на всю вічність, і маю можливість бути з ними завжди. ■

Автор живе в штаті Юта, США

Небесний Батько має для вас багато роботи, яку вам потрібно виконати, готуючись до Другого пришестя нашого Спасителя.

Товариству молодих жінок

150 РОКІВ

Сестра Бонні Х. Кордон
Генеральний президент Товариства молодих жінок

Коли я думаю про все дивовижне, що Небесний Батько зробив для Своїх дітей, моє серце сповнюється неймовірним здивуванням і вдячністю за те, як сильно Господь любить Своїх дочок. Він любить ВАС!

І оскільки Він любить вас, 150 років тому Він надихнув провідників Церкви створити організацію для молодих жінок, щоб допомогти вам стати такими людьми, якими Він вас бачить. Пророк Бригам Янг (1801–1877) заохочував зміцнювати свідчення, живучи за євангелією: "Є потреба в тому, щоб юні дочки Ізраїля отримали живе свідчення про істину. … Я б хотів, щоб наші дівчата здобули власне знання про євангелію"[1]. Він також казав: "Більшість свідчень здобувають на ногах, а не на колінах"[2].

Організація для молодих жінок з роками змінювалася, щоб відповідати вимогам часу. Але хоча програма адаптувалася, її мета для молодих жінок не змінювалася—допомагати вам здобути живе свідчення і, маючи віру, рухатися вперед шляхом завітів. Коли ви дізнаєтеся, ким насправді є, і будете діяти з вірою, то отримаєте благословення, які Небесний Батько приготував для вас.

Які класи мало Товариство молодих жінок упродовж років

На самому початку Товариство молодих жінок називалося "Асоціацією обмеження", яка ставила перед собою мету "вдосконалюватися в усьому, що є хорошим і красивим". На початку 1900-х років ця організація стала називатися Асоціацією взаємного вдосконалення молодих панночок, і в класах навчалися молоді жінки віком від 12 до 24 років. Назви класів змінювалися з роками і були такими: Camp Fire Girls (Ватра), Beehives (Вулик), Guardians (Вартові) та Gleaners (Збирачі). Церква зростала, молоді жінки з'являлися в інших країнах і розмовляли іншими мовами. Вони докладали найкращих зусиль, щоб адаптуватися до програми, як наприклад, з деякими назвами—клас Mia Maid у Німеччині

ФОТОГРАФІЯ ЛЕСЛІ НІЛЬССОНА

перетворився на “Rosenmädchen” (Дівчина-троянда).

У наш час молоді жінки є майже в усіх країнах, класи організовуються відповідно до потреб кожного приходу або філії, і всі об’єднані однією назвою—Товариство молодих жінок.

Вимоги до програм Товариства молодих жінок з роками також змінювалися. Справа подано кілька з них.

Програма для дітей і молоді

Дивлячись на ці вимоги духовними очима, ви помітите, що у них є щось спільне. Минуле і сучасне переплітаються, об’єднуючись разом, щоб допомагати молодим жінкам наближатися до Ісуса Христа і розвиватися духовно, інтелектуально, соціально і фізично.

У 2019 році було запроваджено нову програму особистого розвитку, яка сприятиме розвитку вашої впевненості в собі та вмінню покладатися на Спасителя. Вас запрошують прагнути Святого Духа і встановлювати особисті цілі на шляху до того, щоб ставати більш подібною до нашого Спасителя Ісуса Христа! Мені подобається довіра, яку виявляють вам—надзвичайним молодим жінкам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

За підтримки єпископату і президентства Товариства молодих жінок вас також скеровує президентство вашого класу—ваші однолітки, яких було покликано і рукопокладено, щоб планувати і втілювати програму Товариства молодих жінок. У наш час є більше півмільйона молодих жінок по всьому світу, яких скеровують їхні однолітки!

Усіх молодих жінок об’єднує девіз, який вміщує ці основоположні

ІЛЮСТРАЦІЇ КОРІ ЕГБЕРТ

принципи: ти—улюблена дочка Небесних Батьків; ти—послідовниця Ісуса Христа, яка йде шляхом завітів; ти прагнеш особистого одкровення, яке приходить через Святого Духа, і дієш за ним; ти є яскравим свідком Бога, намагаючись стати такою, як Спаситель Ісус Христос, і служиш іншим у Його святе ім'я.

Вас люблять і ви потрібні!

Оскільки ви є улюбленими дочками живого і люблячого Небесного Батька, вас було унікальним чином підготовлено стати "спасителями на горі Сіон"[3]. Як сказав Президент Рассел М. Нельсон: "Кожен пророк говорив про *наші* дні, коли відбуватиметься збирання Ізраїля і підготовка світу до Другого пришестя Спасителя. Подумайте про це! З усіх людей, які будь-коли жили на планеті Земля, саме *ми* є тими, хто братиме участь у цьому остаточному великому збиранні"[4].

Це священне запрошення брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі, служити в покликаннях провідників, служити сестрам, які є поруч, і ділитися свідченням із сім'єю та друзями. Вас люблять і ви потрібні!

Мої любі друзі! Небесний Батько має для вас багато роботи, яку вам потрібно виконати, готуючись до Другого пришестя нашого Спасителя Ісуса Христа! Ви є важливою складовою цієї роботи. Він любить вас, Він хоче, щоб ви взяли участь у Його роботі, Він вам довіряє!

Я вірю у вас і довіряю вам, так само, як наш дорогий пророк, Президент Нельсон, який проголосив: "Ви серед найкращих з усіх, кого Господь *будь-коли* посилав у цей світ. У порівнянні з будь-яким іншим попереднім поколінням у вас є здатність бути розумнішими й мудрішими та мати більший вплив на світ!"[5]

Я молюся, щоб слова девізу Товариства молодих жінок глибоко запали у ваше серце і щоб ви заповзято виконували нову програму, користуючись кожною можливістю наближатися до Спасителя і більше про Нього дізнаватися. Станьте такою людиною, якою Він вас хоче бачити. Я знаю, що якщо ви так вчините, ваше життя сповниться можливостями ділитися Його світлом і Його любов'ю з вашими сім'ями, друзями і кожним навколо вас. Якщо ви будете намагатися іти за Ним, ваше свідчення стане твердим і непохитним. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Бригам Янг у *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), 8.
2. Бригам Янг у Susa Young Gates, *History of the Young Ladies' Mutual Improvement Association of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1869 to June 1910* (1911), 9.
3. Квентін Л. Кук, квітнева генеральна конференція 2014 р. (*Ліягона,* трав. 2014, с. 48).
4. Рассел М. Нельсон, "Надія Ізраїля" (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 черв. 2018 р.), с. 8 HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
5. Рассел М. Нельсон, "Надія Ізраїля", с. 17.

ФОТОГРАФІЯ МЕТЬЮ РІЙЄРА

Товариство молодих жінок

СВЯТКУВАННЯ 150-Ї РІЧНИЦІ

Аманда Данн
Співробітник редакції церковних журналів

У цьому році виповнюється 150 років з дня організації Товариства молодих жінок. Час святкувати цю подію! Зверніть увагу на ці факти, які є віхами на шляху розвитку цієї організації, починаючи з 1870 року до сьогодення; що молодь, подібна до вас, робить, щоб зараз брати участь у діяльності Товариства молодих жінок; як вас можуть надихати відвага і віра жінок, які жили в минулому.

1870–1920

Назва: The Young Ladies' Department of the Ladies' Cooperative Retrenchment Association (Службу молодих панночок при Асоціації спільного обмеження) було організовано 27 травня 1870 року під керівництвом Бригама Янга[1]. У 1877 році назву було змінено на Young Ladies' Mutual Improvement Association (Спілка молодих панночок з взаємного вдосконалення)[2].

Організаційна структура і класи: Програму для дівчат "Вулик" було створено в якості літньої програми для дівчат віком від 14 років.

Сфери вдосконалення і нагороди: The Bee-Hive Handbook (Посібник класу Вулик) було видано в 1915 році, де зазначалося сім сфер особистого вдосконалення: релігія, дім, здоров'я, домоведення, заходи на свіжому повітрі, бізнес і громадське служіння[3].

Журнали і газети: Перший випуск *Young Woman's Journal* (Журнал для молодих жінок) було видано в 1889 році[4]. Багато місцевих Спілок взаємного вдосконалення видавали власні рукописні газети, створюючи одну або дві копії, які дівчата передавали з рук в руки.

1920–1970

Назва: У 1934 році назву Спілка молодих панночок з взаємного вдосконалення було змінено на Спілка молодих жінок з взаємного вдосконалення[5].

Організаційна структура і класи: Є два класи: Вулик—для дівчат молодшого віку і Збирачі—для решти дівчат. Вік переходу до цієї програми змінюється з 14 до 12 років. У 1950 році введено клас Дівчина спілки взаємного вдосконалення.

Сфери вдосконалення і нагороди: Значок Golden Gleaner (Золотий збирач) вручався за найбільші успіхи, яких молода жінка могла досягнути за цією програмою.

ФОТОГРАФІЯ МОЛОДОЇ ЖІНКИ З МЕДАЛЬЙОНОМ ЗА ПРОГРАМОЮ ОСОБИСТИЙ РОЗВИТОК ЗРОБЛЕНА АЛІСІЄЮ СЕРВОЮ
ПРОФІЛЬ МОЛОДОЇ ЖІНКИ ЛЮБЯЗНО НАДАНО БІБЛІОТЕКОЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

1970–2019

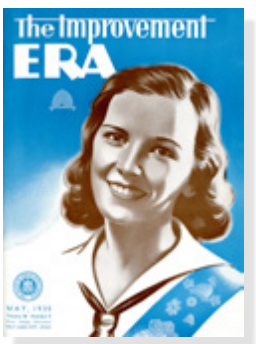

Журнали і газети: У 1929 році *Young Woman's Journal* (Журнал для молодих жінок) зливається з журналом *Improvement Era* (Ера вдосконалення), який є журналом для всієї молоді[6].

Назва: У 1974 році назву Спілка молодих панночок з взаємного вдосконалення було змінено на Товариство молодих жінок[7].

Організаційна структура і класи: У 1972 році Товариство молодих жінок має 3 класи: Вулик (вік 12–13 років), Дівчина спілки взаємного вдосконалення (вік 14–15 років) і Лавр (вік 16–17 років). Починаючи з 2019 року, молоді жінки переходять до класу Вулик у тому році, в якому їм виповнюється 12.

Сфери розвитку і нагороди: У 1977 році було запроваджено програму Особистий розвиток і медальйон. У 1987 році було додано цінності, які прагнуть розвивати дівчата Товариства молодих жінок: Віра, Божественна сутність, Індивідуальна цінність, Знання, Вибір і підзвітність, Добрі справи і Чистота[8]. У 2008 році було додано ще одну цінність—Цнотливість[9].

Журнали і газети: Журнал для молоді

New Era починає видаватися англійською в 1971 році, а в журналі *Ліягона* друкуються статті для молоді багатьма мовами[10].

Цікаві факти

1. У 1915 році в Посібнику класу Вулик молодим жінкам пропонувалося обирати проекти з 300 варіантів. Серед тих проектів були такі завдання: доглядати за вуликом упродовж усього сезону, упродовж двох тижнів слідкувати за тим, щоб у домі не було мух, або виполоти полин зі щонайменше пів акру землі[12].

2020

Назва: Назва залишається незмінною—Товариство молодих жінок.

Організаційна структура і класи: Класи організовуються у кожному приході або філії відповідно до потреб і мають однакову назву "Товариство молодих жінок" (наприклад, "Товариство молодих жінок для дівчат 12 років", "Товариство молодих жінок для дівчат 12–15 років" або просто "Товариство молодих жінок", якщо всі збираються разом).

Сфери розвитку і нагороди: Програма для дітей і молоді приходить на зміну програмі Особистий розвиток. Нова програма заохочує до більш особистісного підходу в зростанні у таких сферах: "Особистий розвиток", "Вивчення євангелії" та "Служіння і заходи"[11].

Журнали і газети: Журнал для молоді *New Era* наближається до свого 50-річного ювілею. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див "Timeline of Young Women History", history. ChurchofJesusChrist.org/landing/a-brief-timeline-of-young-women-history.
2. Див. "Young Women's Timeline", *Mormon Women's Studies Resource,* Harold B. Lee Library, Brigham Young University, Provo, Utah, mormonwomen.lib.byu.edu/young-womens-portal/young-women-timeline.
3. Див. "History of Young Women Recognition", history. ChurchofJesusChrist.org.
4. Див. "Young Women's Timeline".
5. Див. "Young Women's Timeline".
6. Див. "Young Women's Timeline".
7. Див. "Young Women's Timeline".
8. Див. "Young Women's Timeline".
9. Див. "New Young Women Value: Virtue", Dec. 9, 2008, thechurchnews.com.
10. Див. "Young Women's Timeline".
11. Див. ChildrenAndYouth. ChurchofJesusChrist.org.
12. Див. "History of Young Women Recognition".
13. Див. "History of Young Women Recognition".
14. Див. "Young Women Classes and Symbols", ChurchofJesusChrist.org/young-women/personal-progress.
15. Див. "History of Young Women Recognition".
16. Див. "The Annual Report of the Church", *Ensign*, July 1972, 131–133.
17. Див. "Worldwide Statistics", newsroom.ChurchofJesus Christ.org/facts-and-statistics.

2. На зорі існування програми Вулик дівчата носили уніформу, яку розробляла кожна місцева організація, а в 1922 році офіційними кольорами Спілки взаємного вдосконалення стали золотий і зелений[13].

3. Назва Вулик сягає корінням піонерів, які вважали вулик символом праці й гармонії. Mia Maid (дівчина Спілки взаємного вдосконалення)—походить від абревіатури Mutual Improvement Association (MIA). Назва Лавр походить від лаврового вінка і символізує пошану й досягнення[14].

4. Між 1940-ми і 1960-ми роками молоді жінки могли отримувати емблеми, які вони нашивали на фетрові стрічки й носили їх на грудях. Серед вимог щодо отримання однієї з емблем була така: "намагатися упродовж місяця спати по 9 годин кожної ночі, щоб мати гарний вигляд"[15].

5. Загальна кількість членів Церкви зросла з приблизно 110 тис. чоловік у 1870 році[16] до більше ніж 16 млн. у 2020[17]. Лише подумайте, скільки молодих жінок є по всьому світу!

Рука допомоги Хейвен

Хейвен, 14-річна дівчина з Юти, США, вирішила служінням відсвяткувати свою радість від того, що вона є молодою жінкою Церкви.

"Усе почалося з незначної ідеї,—розповідає вона.— Мій дядько поїхав до Бангладешу для здійснення гуманітарної роботи і дізнався про труднощі, які мають місцеві жителі. Мені захотілося їм допомогти, тож я зайшла на додаток JustServe, і побачила, що у домашніх умовах можна підготувати набори для біженців".

Хейвен збирала пожертвування у школі, створила сторінку GoFundMe і навіть вивозила сміттєві контейнери для своїх сусідів, щоб зібрати гроші для наборів. "Я вивожу по 22 контейнери для сміття і по 11 контейнерів з відходами для повторної переробки кожного понеділка і кожного вівторка,—розповідає вона.— Зазвичай я використовую зароблені гроші на свою хорову програму і відкладаю на місію, але того місяця я вирішила скористатися своїми коштами, щоб придбати необхідні для наборів товари".

Хейвен пішла й купила все необхідне для наборів, зокрема шкарпетки, рукавиці, шарфи і шапки. Вона склала кожен пакет і також зв'язалася з директором організації Lifting Hands International, щоб скоординувати доставку наборів до Бангладеш.

"Складання наборів зайняло найбільше часу в моєму проекті. Але кладучи кожну річ до набору, я знала, що вона потрапить до того, хто потребує цього, й надовго благословить ту людину".

У кінці проекту Хейвен відчула, що її здатність служити зміцнила її впевненість у собі. "Це навчило мене, як багато я можу допомагати, якщо докладаю усіх зусиль. Я також відчула співчуття до тих людей, яким допомагаю, а це допомогло мені наблизитися до Спасителя і хоч трошки відчути те, що Він відчуває до нас".

Святкуючи ювілей Товариства молодих жінок, кожна з нас може пам'ятати, що ми є прикладом Христа. Подібно до Хейвен ми можемо дуже допомогти іншим, коли з усіх сил намагаємося служити так, як Він. ■

Як я можу допомагати своїм друзям, які перебувають у депресивному стані?

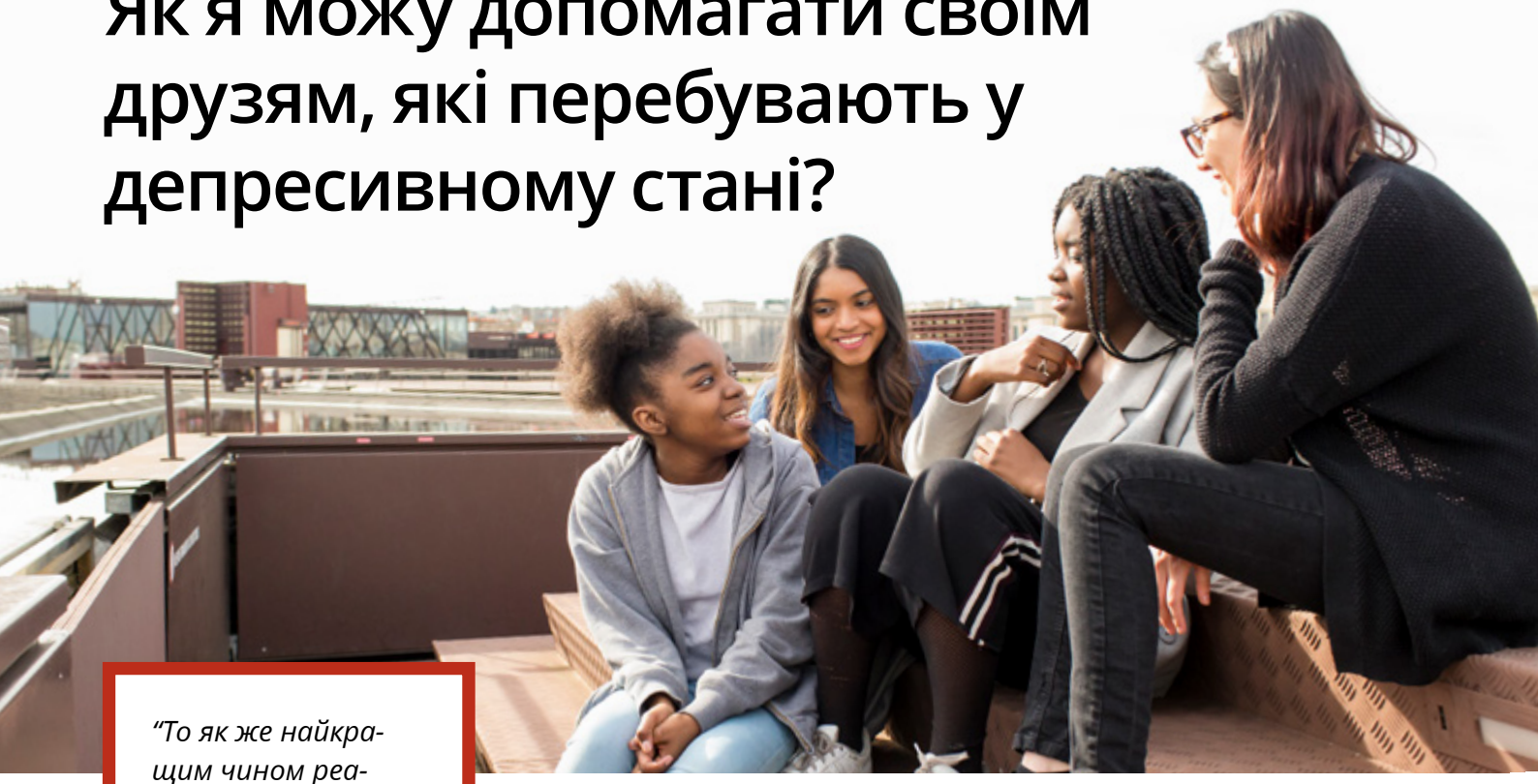

“То як же найкращим чином реагувати, якщо ви або близькі вам люди стикнуться з розладами розумового чи емоційного характеру? Найголовніше, ніколи не втрачайте віру в Небесного Батька, Який любить вас більше, ніж ви можете уявити.

… Серед усього, що ви можете чи не можете запропонувати, ви можете молитися і можете виявляти “любов нелицемірну”.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Немов розбита посудина”, *Ліягона*, лист. 2013, сс. 41–42.

Запрошуйте їх бути з вами

Запропонуйте їм робити разом з вами щось веселе. Не занепадайте духом, якщо вони реагують не так, як ви сподівалися. Іноді саме запрошення щось робити або навіть розуміння того, що ви хочете бути з ними, може підняти їм настрій.

Алісса Ф., 16 р., шт. Вашингтон, США

Підтримуйте їх

Перебуваючи разом з друзями, які відчувають депресію, я не роблю акцент на їхній проблемі. Але я допомагаю полегшувати їхні труднощі. Я намагаюся підтримувати їх і виявляти любов. Я даю їм можливість самим розповісти про те, що їх пригнічує.

Ангбо К., 18 років, Кот д’Івуар

Не впадайте в депресію разом з ними

Найкращий спосіб допомогти їм, і собі також,—бути щирими. Кажіть те, що приносить радість вам. Якщо вам важко зберігати відчуття радості, скажіть друзям, що ви готові бути поруч, однак будьте обережні. Краще, щоб вам було добре, ніж впадати разом з ними в депресію.

Кіра В., 16 років, шт. Канзас, США

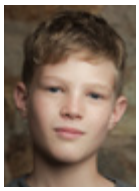

Думайте позитивно

Думаючи про те хороше, що вже відбулося з вами або що невдовзі відбудеться у вашому житті, ви можете бути позитивно налаштованими в присутності своїх друзів, які впадають в депресію. Просто думайте про те, за що ви вдячні, наприклад, якісь смішні випадки.

Люк П., 14 років, шт. Нью-Мексико, США

Нагадуйте їм про все хороше

Коли хтось з моїх друзів у депресії, я намагаюся поговорити з ним про те, що йому цікаво, щоб нагадати про те хороше, що сталося в цей день або у житті. Іноді я намагаюся розсмішити друга або сказати комплімент, щоб йому стало легше, а іноді я прошу зробити щось важливе, щоб друг знав, що в нього є ціль.

Карсон Д., 15 років, шт. Техас, США

Від редактора: Ідеї, запропоновані тут, є корисними, але не обов'язково допоможуть негайно чи вилікують від депресії. У складних випадках може знадобитися професійна допомога.

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації. Опубліковані відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

Що ви думаєте?

"Як мені не сприймати брудну мову, яку я чую?"

Свої відповіді та, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності надсилайте електронною поштою до 15 липня 2020 року на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

ФОТОГРАФІЯ РУК ВІД GETTY IMAGES

Як Церква ставиться до расизму?

Ми віримо в те, що Бог є Батьком всіх людей і що "Він ні від кого не відмовляється, хто приходить до Нього, [ні] від чорного[, ні від] білого, ... і всі є однаковими для Бога" (2 Нефій 26:33). Оскільки всі люди є рівними перед Богом, ми віримо, що жодна людина не має права заявляти про свою вищість перед іншими з огляду на расове або етнічне походження. Крім того, ми віримо, що зверхнє ставлення, приниження і дискримінація з огляду на расове походження є гріхом.

Сучасні пророки і апостоли засуджують расизм найсуворішими словами. Наприклад:

- Гордон Б. Хінклі (1910–2008): "Жодна людина, яка зневажливо ставиться до представників іншої раси, не може вважати себе справжнім учнем Христа. Вона не може також вважати, що цілком дотримується вчень Церкви Христа"[1].
- Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів: "Нам потрібно з милосердям ставитися до Божих дітей і позбутися будь-яких забобонів, у тому числі расизму, сексизму і націоналізму"[2].
- Президент Даллін Х. Оукс, перший радник у Першому Президентстві: "Расизм, імовірно, найпоширеніше джерело упередженого ставлення в наш час, і ми всі закликаємо покаятися в цьому"[3].

ПОСИЛАННЯ

1. Гордон Б. Хінклі, "Треба більше доброти", *Ліягона,* трав. 2006, с. 58.
2. М. Рассел Баллард, "Перехід триває!" *Ліягона,* лист. 2017, с. 106.
3. Даллін Х. Оукс, "Причина для святкування", *Ліягона,* груд. 2018, с. 49.

Служити разом, маючи силу священства

Президент М. Рассел Баллард
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Кілька років тому ми з моєю дружиною Барбарою з трепетом дивились в небо. Мільйони зірок здавалися надзвичайно яскравими й прекрасними. Тоді я відкрив Дорогоцінну Перлину і знову з подивом прочитав слова, які Господь Бог сказав Мойсею: "І світи без числа створив Я; і Я також створив їх для Моєї власної мети; і Сином Я створив їх, Який є Моїм Єдинонародженим" (Мойсей 1:33).

Сила, якою небеса й землю було створено,—це священство. Джерелом цієї сили священства є Бог Всемогутній і Його Син, Ісус Христос. Це сила, якою Спаситель користувався, щоб творити чудеса, здійснити Спокуту і подолати фізичну смерть через Воскресіння.

У плані нашого Небесного Батька чоловіки мають унікальну відповідальність служити у священстві, але самі вони не є священством. Нам важливо зрозуміти, що Небесний Батько підготував шлях, аби всі Його сини і дочки мали доступ до благословень священства і були зміцнені його силою.

Та сама влада священства, якою створювалися світи, галактики і Всесвіт, може і повинна бути частиною нашого життя, щоб підтримувати, зміцнювати та благословляти наші сім'ї, наших друзів і наших ближніх—іншими словами робити те, що робив би Спаситель, якби служив серед нас сьогодні (див. Учення і Завіти 81:5).

Головна мета цієї сили священства—благословляти, освячувати і очищувати нас, щоб ми могли вічно жити разом із нашими сім'ями в присутності небесних батьків. Таким чином, усі чоловіки, жінки і діти—якими б не були наші обставини,—можуть брати участь у дивовижній роботі Бога та Ісуса Христа (див. Мойсей 1:39) і насолоджуватися благословеннями священства.

Тож будьмо мудрими і прагнімо зміцнювати своє власне життя, життя своєї сім'ї та Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів через силу священства Бога. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2013 року.

Авіш

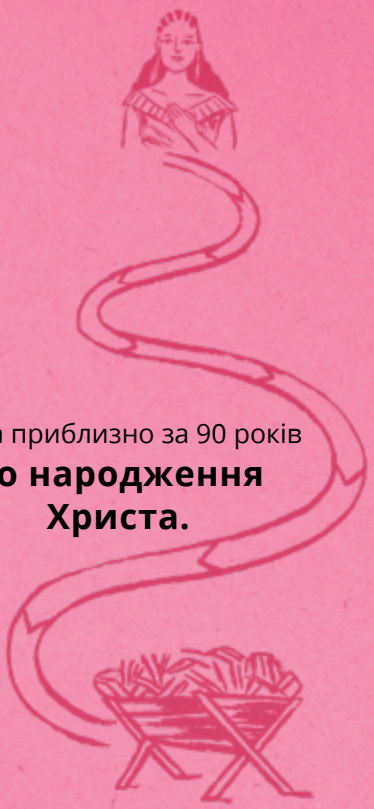

Жила приблизно за 90 років **до народження Христа.**

Її сміливі вчинки сприяли **наверненню багатьох ламанійців.**

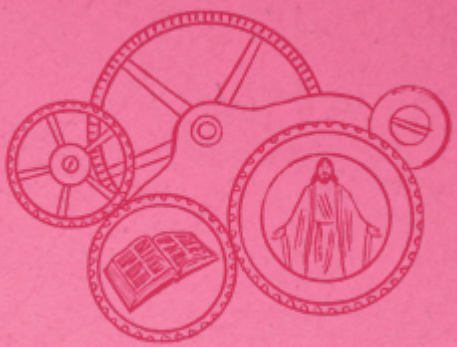

Тримала свою віру в таємниці, поки не настав сприятливий час.

Її було **навернено до євангелії** внаслідок “чудесного видіння її батька” (Алма 19:16).

Вона була ламанійкою, яка **служила цариці.**

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЛЯ ВИРІЗАННЯ ЗРОБЛЕНІ ГЕЙЛОМ АРМСТРОНГОМ; КОНТУРНІ ІЛЮСТРАЦІЇ ЗРОБЛЕНІ КЕТІ ДОКРИЛЛ

ВАС ПРИГНІЧУЄ ТЕ, ЩО ВИ НЕ В ШЛЮБІ?

Читайте історії інших молодих людей про те, як вони перестали непокоїтися через неспроможність знайти свого вічного супутника.

с. 42

ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК

СВЯТКУВАННЯ 150-Ї РІЧНИЦІ

сс. 54, 58

МОЛОДЬ

ЯК ДОПОМАГАТИ ДРУЗЯМ, ЯКІ ПЕРЕЖИВАЮТЬ ДЕПРЕСІЮ

с. 62

ДІТЯМ

ПЕРЕВІРТЕ ЗНАННЯ КНИГИ МОРМОНА, ГРАЮЧИ В ГРУ "ЗНАЙДИ ПАРУ"

Д12

ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ

4 02167 21192 1 UKRAINIAN

Червень 2020

Друг

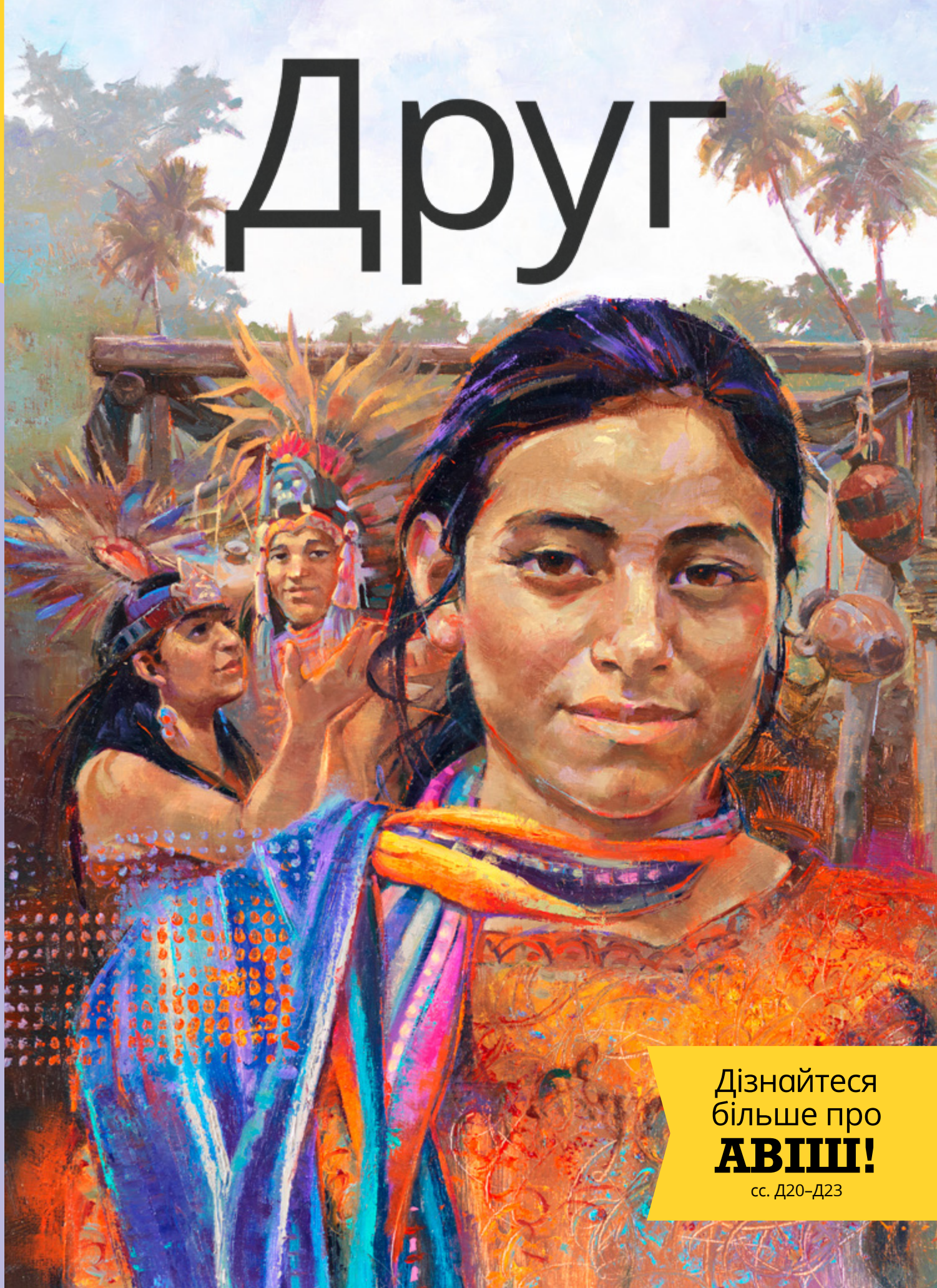

Дізнайтеся більше про **АВІШ!**

сс. Д20–Д23

Розділ для дітей журналу *Ліягона*, видається Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Свідчення і Книга Мормона

Кожного разу, коли я читаю хоча б
кілька рядків з Книги Мормона,
я відчуваю, що моє свідчення зміцнюється,
що ця книга істинна,
що Ісус є Христос і
що ми можемо наслідувати Його вдома.
Вона є для мене книгою книг.
Вона є словом Бога.

Адаптовано зі статті "Книга Мормона—наш особистий путівник", Ліягона, вер. 2010, сс. 4–5.

Власне свідчення

Свідчення---це приємне відчуття, яке дає Святий Дух, повідомляючи про істинність чогось. Ти вже достатньо дорослий, щоб мати свідчення. Виріж смужки і поклади в миску чи банку, щоб брати по одній кожного дня. Коли ти відчуєш свідчення у своєму серці, комусь розкажи про це!

Заспівай "Спасителя любов", (*Збірник дитячих пісень*, сс. 42–43).

Заспівай "Гефсиманія" (*Ліягона*, бер. 2018, сс. 74–75).

Подивись на зображення храму.

Послухай виступ Президента Рассела М. Нельсона.

Поглянь на зображення Ісуса або переглянь якийсь Біблійний відеоматеріал про Нього.

Молися Небесному Батькові і дослухайся до відчуттів, які посилає Святий Дух.

"Бенкетуйте словами Христа; ... слова Христа скажуть вам усе, що вам треба робити" (2 Нефій 32:3).

Я відчуваю Святого Духа, коли ...

Молюся Небесному Батькові.

Думаю про храм.

Допомагаю іншим.

Коли ти відчував свідчення, яке приносить Святий Дух?

ІЛЮСТРАЦІЇ БЕТ УІТТЕКЕР

Молитва Келлі

Лорі Фуллер Соса
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

Келлі і її мама підійшли до церковної будівлі й почали її оглядати. Вона була прекрасною, біля неї росли пальми. На будівлі був напис: "Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів". Напис трьома різними мовами: малайською, китайською і англійською!

Келлі не дуже багато знала про Ісуса Христа. І вона ніколи раніше не була в церкві. Лі Лін, подруга її мами, ходила до цієї церкви. Вона запросила Келлі та її маму піти разом з нею.

Коли вони увійшли, люди усміхалися й віталися. Усі були дуже привітні. Келі з мамою пішли за Лі Лін сходами вгору до великої кімнати. Лі Лін сказала, що це каплиця.

Келлі сіла поруч з мамою і Лі Лін на стільці, які стояли в ряд, і невдовзі почалися збори. Вона слухала музику. Дівчинці сподобалося те відчуття свободи, яке принесла музика, хоча вона й не знала слів.

У кінці зборів жінка підвелася і помолилася. Келлі озирнулася і побачила, що всі склали руки й заплющили очі. Вона, як і раніше, відчувала всередині щось хороше. Що це *було*? Це відрізнялося від усього, що вона відчувала раніше!

Коли пізніше вони пішли з церкви, Келлі розповіла мамі про свої почуття під час молитви.

"Знаєш,—сказала мама,—я не відчула нічого особливого".

Однак Келлі постійно думала про те, що відчувала в церкві. Їй сподобалася молитва. І їй сподобалося слухати про Христа.

"А можна, щоб місіонери мене навчали?—запитала Келлі у мами.—Я хочу дізнатися більше".

"Якщо ти цього хочеш, гаразд",—відповіла мама.

Місіонери навчали Келлі молитися і читати Писання. Вони навчали її про Ісуса і про те, як Він нас любить. Келлі подобалося те, що вона дізнавалася.

Одного дня місіонери дали їй особливе завдання.

"Чи будеш ти намагатися молитися протягом тижня?"—запитав старійшина Паркер.

До цього моменту Келлі молилася лише з місіонерами. Але вона хотіла спробувати зробити це самостійно. Вона знала, що Небесний Батько завжди слухає, і Він хотів почути її.

"Я зроблю це",—пообіцяла вона.

Наступний день у школі був особливим. Келлі мала співати на конкурсі! Вона вивчила красиву нову китайську пісню. Їй було так важко вивчити всі ноти і звуки! Вона дуже багато займалася.

ІЛЮСТРАЦІЇ ТЕММІ ЛАЙОН

А тепер, коли настав час виступати, Келлі хвилювалася. Вона взяла зображення Ісуса, яке того ранку поклала в кишеню шкільної форми. Вона вирішила помолитися, як їй показали місіонери. “Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені не хвилюватися, —молилася вона.—В ім’я Ісуса Христа, амінь”.

Після цього Келлі вийшла на сцену. Вона поглянула на глядачів і на журі. Вона подумала про зображення Ісуса у своїй кишені, і їй стало трохи краще. Вона глибоко вдихнула і почала співати.

Келлі співала всі слова саме так, як вона їх вивчила. Коли Келлі проспівала останню ноту і вклонилася, вона знала, що Небесний Батько почув її молитву і допоміг.

Келлі пішла зі сцени з усмішкою. Вона не могла дочекатися, щоб розповісти місіонерам про те, що сталося! Вона знала, що тепер буде молитися щодня. ●

Привіт з Німеччини!

Привіт, ми— Марго і Паоло. Подорожуй з нами до Німеччини!

Німеччина, або *Deutschland*,— це країна у центральній Європі. У ній є ліси та ріки, гори і пляжі, села і великі міста. У Німеччині живе приблизно 13 мільйонів дітей.

У Німеччині є майже 20 тисяч замків. Багатьом з них сотні років. Цей замок дуже знаменитий. Він називається Нойшванстайн.

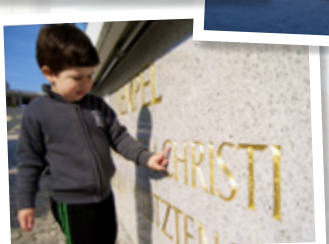

У Німеччині є два храми. Один з них у Фрайберзі, а інший—у Франкфурті, де живе цей хлопчик. Напис такий: *"Tempel der Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage"* (Храм Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів).

Квашена капуста, сосиски і *шпетцле* (макарони)— найпоширеніша їжа в Німеччині.

Дівчаткам і хлопчикам подобається ходити до Початкового товариства.

Німеччина відома своїми різдвяними базарами. Сім'ям подобається дивитися на красиві вогники і їсти смачну їжу!

Ось як виглядає *Путівник для дітей* німецькою мовою. Діти в Німеччині користуються ним, щоб навчатися і зростати. А як ви використовуєте свій путівник там, де ви живете?

У перший день навчання в початковій школі кожна дитина отримує satchel (рюкзак), пенал і "шкільний ріжок" (*Schultüte* або *Zuckertüte*), наповнений цукерками й маленькими подаруночками.

Дякуємо за те, що подорожували з нами Німеччиною! Побачимося наступного разу!

Познайомтеся з деякими нашими німецькими друзями!

Моя улюблена історія в Книзі Мормона—це опис того, як Христос приходив до людей і навчав їх. Я хочу виконувати заповідь Христа не судити. Чим більше я читаю про вчення Спасителя, тим більше я відчуваю Його любов і спокій.

Лелія А., 10 років, Франконія, Німеччина

Я знаю, що коли виконуватиму заповіді, то матиму впевненість і буду у безпеці, залишаючись на шляху, що веде до Бога. Коли я відчуваю Святого Духа, то завжди знаю, що зробив правильно.

Калеб А., 12 років, Франконія, Німеччина

Ви з Німеччини? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

ІЛЮСТРАЦІЇ КЕТІ МАК-ДЕ; ФОТОГРАФІЯ ХЛОПЧИКА ПОРУЧ З НАПИСОМ БІЛЯ ФРАНКФУРТСЬКОГО НІМЕЦЬКОГО ХРАМУ ЗРОБЛЕНА ФЕРНАНДОЮ РУДОЛЬФО; СТОКОВА ФОТОГРАФІЯ ВІД ADOBESTOCK ТА GETTY IMAGES

Плавати, як морський коник

Девід Діксон
Співробітник редакції церковних журналів
(Ґрунтується на справжніх подіях)

“Свят[ий] Дух … покаже вам усе, що вам слід робити” (2 Нефій 32:5).

Робін не відривав погляду від басейну. Він намагався не думати, скільки йому потрібно проплисти. Найголовніше—отримати значок. Значок *зеепфердхен* (морський коник) буде показувати всім у Німеччині, що він вміє плавати сам.

“Я можу це зробити!”— подумав Робін. Він зробив глибокий вдих і стрибнув.

ПЛЮХ!

Як приємно було відчувати прохолоду води в такий спекотний день.

“*Думай про кожен наступний метр,*—казав йому тато.— *Не думай відразу про всі 25 метрів*”.

Робін не піднімав голови. Він рухав руками й ногами так, як робив це під час багатомісячних тренувань. Кожні кілька секунд він піднімав голову і вдихав повітря.

Поштовх ногами. Змах руками. Поштовх ногами. Змах руками.

Раптом тренер з плавання подала сигнал свистком. Робін поглянув з подивом.

“Ти чудово справився”,—сказала вчителька.

Він це зробив!

Робін засміявся і кілька разів від радості перекинувся у воді. Він—морський коник!

Коли Робін дістався додому, то відразу ж побіг шукати тата.

“Тату, поглянь!”

Батько Робіна відклав молоток. Як тільки батько побачив значок *зеепфердхен*, то широко усміхнувся.

“З першої спроби?” Батько міцно обійняв Робіна. “Як ти хочеш відсвяткувати цю подію?”

Робін хвильку подумав. “Найбільше мені хотілося б піти до басейну з тобою. Я хочу тобі показати, що вмію робити”.

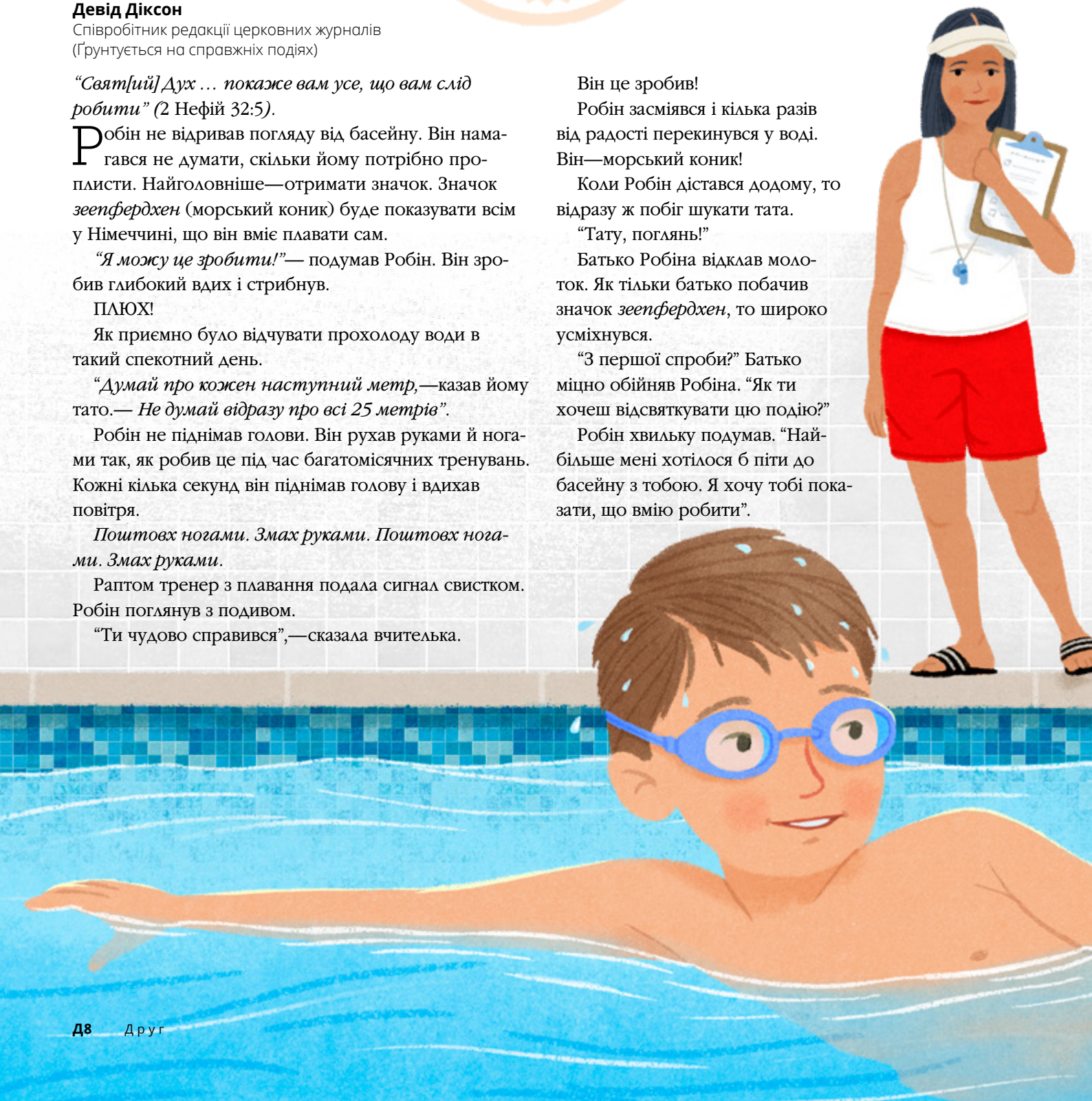

Тато ще ширше усміхнувся. “Тоді *це* стане святкуванням для нас обох. Ми підемо, як тільки у мене з’явиться вільна хвилина”.

Робін зробив переможний жест рукою. Він не міг дочекатися, коли прикріпить значок на свій купальний костюм і піде плавати з татом.

Минуло кілька днів. Робін постійно нагадував про басейн, але завжди щось заважало. Здавалося, що тато завжди зайнятий.

Одного ранку Робін став на коліна біля ліжка, щоб помолитися. У кінці молитви він додав ще одне прохання.

“Будь ласка, дай моєму татові трохи вільного часу, щоб ми могли піти до басейну. В ім’я Ісуса Христа, амінь”.

Коли Робін розплющив очі, то почув, як тато стукає у двері.

“Ходімо до басейну. Хочу побачити, що ти насправді вмієш!”

У Робіна відвисла щелепа. “Тату! Ти не повіриш. Я *щойно молився,* щоб у тебе з’явилося трохи вільного часу, аби ми могли разом піти до басейну”.

Тато склав руки і обперся на дверну коробку. “Ну, і хіба це не цікаво? Знаєш, *я* щойно отримав тихе, чітке послання від Святого Духа, що мені потрібно взяти тебе до басейну. Здається, краще нам туди піти!”

Їхня поїздка була неймовірною. Робін показав татові, як може проплисти 25 метрів не зупиняючись. Тато був вражений. А Робін був вражений тим, як тато вміє перевертатися під водою. Він міг зробити п’ять переворотів підряд!

“Я вдячний, що Небесний Батько дав тобі трохи вільного часу”,—сказав Робін.

“Насправді,—сказав тато,—мабуть я сам себе перевантажую. Думаю, що Святий Дух нагадав мені, що нам слід *приділяти* час одне одному. Як ти вважаєш? Я обіцяю робити все, що в моїх силах”.

Робін усміхнувся. “Я теж!”

Татові очі замружилися в усмішці. “І ще одне. Чи казав я тобі, що ніколи не програвав двобою у воді?”

Робін усміхнувся. “То наш час іще не закінчився!” ●

Це сталося у Німеччині. Прочитайте більше про Німеччину на сторінках Д6–Д7.

ІЛЮСТРАЦІЯ МАРКА РОБІСОНА

Встав необхідне

Ось чотири способи того, як запропонувати людям дізнатися про євангелію. Зроби у пропусках необхідний малюнок, щоб правильно заповнити кожен рядок.

Запроси друга послухати твій виступ у Початковому товаристві.

Навчи друга співати твою улюблену пісню Початкового товариства і проспівайте її разом.

Поділися примірником журналу *Друг*.

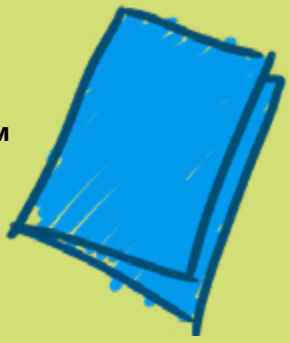

Скажи комусь, як сильно його чи її люблять Бог та Ісус.

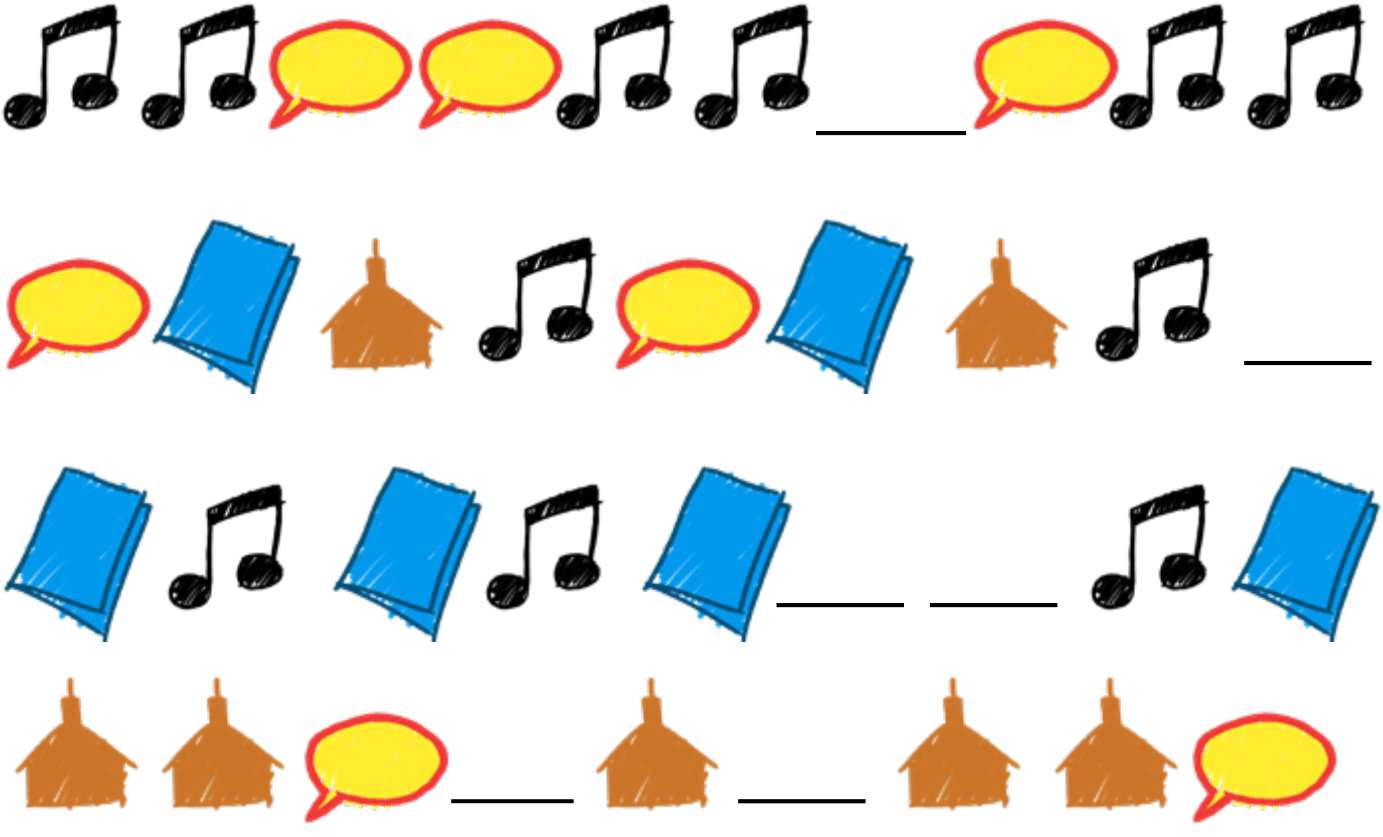

ІЛЮСТРАЦІЇ ТОМАСА ЧАЙЛДА

Покажи і розкажи

Коли я була молодшою, у мене було захворювання шкіри. Кожного дня я молилася Небесному Батькові, щоб Він мене зцілив. Я навчилася бути терплячою, і через п'ять років я вилікувалася. Я знаю, що Небесний Батько чує мої молитви.

**Юйонг К., 12 років,
Кьонгі, Південна Корея**

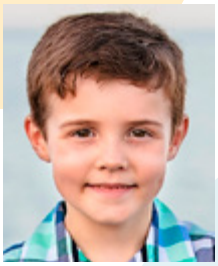

Маленька сестричка мого друга боїться собак. Коли до нас підходять якісь собаки, я проганяю їх, щоб вона не боялася.

**Гайрум Ф., 7 років,
Мапуто, Мозамбік**

Мені подобається утримувати домашніх комахпаличників. Одна з них дуже захворіла. Я помолилася, щоб комаха одужала. Наступного ранку я поглянула в її клітку і побачила, що їй набагато краще. Я знаю, що Небесний Батько почув мою молитву.

**Тагні С., 8 років,
Веллінгтон, Нова Зеландія**

У мого тата стався інсульт, і він потрапив до лікарні, коли мені було 7 років. Він все ще був у лікарні, коли мені виповнилося 8. Я вирішив почекати, поки мій тато не вийде з лікарні, щоб охреститися й бути конфірмованим. То був найщасливіший день у моєму житті.

**Уільям М., 9 років,
Квінсленд, Австралія**

**Мігель Т., 7 років,
Нуево-Леон, Мексика**

**"Діти всього світу",
Алексія В., 10 років,
Ередія, Коста-Ріка**

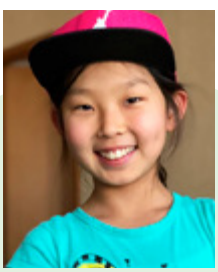

Коли я пішла до школи, декому з учнів подобалися страшні історії. Вони розповіли одну історію мені, і я почала бачити її у нічних снах. Однієї ночі я вирішила помолитися Небесному Батькові, щоб більше не думати про страшне, і Він допоміг мені спати спокійно кожної ночі. Саме тоді я зрозуміла, що можу молитися Йому в будь-якому місці й у будь-який час.

Енерел Т., 11 років, Улан-Батор, Монголія

ФОН ВІД GETTY IMAGES

Хто я?

У цю гру можна пограти з сім'єю або друзями. Скільки людей у книзі Алми ти можеш упізнати?

1. Виріж кружечки з написом "Це не я!", розташовані зліва, та картки на с. Д15. Не вирізай малюнки справа.
2. Щоб почати, вибери одну картку зі сторінки Д15. Не показуй нікому вибрану тобою картку! Решта групи буде вгадувати, що то за картка.
3. Аби вгадати, хто на картці, група дивиться на малюнки на сторінці Д13. Потім всі по черзі ставлять запитання, на які можна відповісти "так" або "ні". Запитання стосуються зовнішності або вчинків людей.
4. Коли коло пошуку звужується, учасники групи можуть покласти кружечки з написом "Це не я!" на малюнки, які не відповідають опису. Наприклад, якщо вони запитують: "У цієї людини каштанове волосся?", а людина з карткою дає заперечну відповідь, тоді кружечки з написом "Це не я!" кладуть поверх малюнків людей з каштановим волоссям.
5. Після того як вгадають, ким є та людина, прочитайте вголос історію на картці всім присутнім. Потім продовжуйте гру, прибравши всі кружечки і запропонувавши іншій людині взяти нову картку.

Підказка: Перед початком ви можете прочитати вголос всі історії на сторінці Д15, щоб кожен їх запам'ятав!

Алма молодший

Аммон

Анті-Нефій-Легії

Цариця

Цар Ламоній

Авіш

Аарон

Коригор

Амалікія

Полководець Мороній

Служниця

Юні воїни

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖЕФФА ГАРВІ

Ні про кого не забули

Старійшина Гарі Б. Сабін
Сімдесятник

“Будьте всі однодумні, спочутливі” (1 Петра 3:8).

Наш син Джастін зростав з важким захворюванням. Іноді він був дуже слабким. Він не завжди міг робити все, що роблять усі, хоча й намагався. Він знав, що означає відрізнятися.

Одного разу Джастін і його друзі вирішили пограти у гру. Їм потрібно було підкидати руками м’яч, щоб він залишався в повітрі. У однієї з дівчаток, яка прийшла пограти, була зламана рука.

Легко було сказати: “Ну що ж, ми пограємо, а вона буде дивитися”.

Натомість Джастін сказав: “У мене є ідея. Ми всі будемо грати однією рукою”. Усі грали в ту гру однією рукою, також і дівчинка, інша рука якої була в гіпсі. Ні про кого не забули.

Джастін—мій герой. Він завжди дивився на інших людей і думав: *“Що вони відчувають”?* Майже все своє життя Джастін хворів, але він був щасливий, бо допомагав іншим людям і йшов за Ісусом Христом.

Усі ми маємо труднощі, але є так багато всього, щоб радіти. Робіть те, що можете. Довіряйте Богові. Найбільше щастя приходить тоді, коли ви зосереджені на інших, а не на собі. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ БАРБАРИ БОНДЖИНІ

Авіш

Мене було навернено до Бога багато років тому, коли мій батько мав видіння. Працюючи у царя Ламонія, я допомогла багатьом людям дізнатися про силу Бога.

Цар Ламоній

Коли я дізнався про євангелію, то мав видіння. Я бачив Ісуса! Я поділився своїм свідченням з батьком і допоміг врятувати місіонерів із в'язниці.

Коригор

Я намагався переконати людей, що Ісуса немає, і вимагав доказів того, що Бог існує. Раптом я не зміг ні розмовляти, ні чути!

Аммон

Я один із синів Мосії. Під час своєї місії я захищав отари царя Ламонія. Я навчав царя Ламонія і царицю про євангелію.

Анті-Нефій-Легії

Раніше ми були ламанійцями, які багато воювали, однак ми вирішили піти за Богом. Тож ми закопали свою зброю війни і пообіцяли ніколи більше не воювати.

Алма молодший

Мене назвали на честь батька, який був пророком. Разом зі своїми друзями я приймав неправильні рішення. Але потім ми покаялися і стали місіонерами.

Хто я?—Вибери картку

Скористайтеся цими картками, щоб пограти у гру на сторінках Д12–Д13.

Цариця

Я оберігала свого чоловіка, коли інші думали, що він помер. Після того як я дізналася про Бога, моя служниця Авіш допомогла мені встати і навчати інших.

Полководець Мороній

Я був полководцем нефійського війська але мені не подобалося завдавати болю іншим людям. Я зробив гасло волі, аби нагадати людям про те найголовніше, що треба захищати.

Юні воїни

Ми дізналися про віру від своїх матерів. Коли виникла необхідність захищати свої сім'ї, ми вірили, що Бог нам допоможе. Так і сталося!

Аарон

Я—один із синів Мосії. Під час своєї місії я навчав батька і матір царя Ламонія. Потім вони видали закони, які захищали місіонерів у їхніх землях.

Амалікія

Я дуже хотів бути царем! Я отруїв ламанійського ватажка і взяв командування над його військом. Я намагався переконати людей сваритися і завдавати одне одному болю.

Служниця

Коли одна людина завдала мені болю, мені вистачило сміливості розповісти про це і попросити про допомогу. Разом з полководцем Моронієм я працювала над тим, щоб захистити його людей.

ІЛЮСТРАЦІЇ ДЖЕФФА ГАРВІ

Руки ДОПОМОГИ Елі

Ребекка Райс Біркін
(Ґрунтується на справжніх подіях)

*"Мають повно роботи мої дві руки" (*Збірник дитячих пісень, *с. 126).*

Був ранок суботи, і Елі метушився біля футбольних воріт, готовий відбити м'яч. Він підстрибував і присідав, роблячи все можливе, аби м'яч не потрапив у сітку. Але то було важко! Потім, якраз під кінець гри, м'яч пролетів повз його руки. Команда суперника виграла! Команда Елі програла. Йому було так сумно.

Наступного дня в церкві Елі повільно йшов у свій клас Початкового товариства. Йому все ще було невесело.

Елі помітив біля класу свою подругу Кейт. Мама Кейт завезла її у клас на рожевому інвалідному візку. Вона обняла Кейт, перш ніж піти на свій урок.

"Привіт, Кейт",—сказав Елі.

Кейт не могла розмовляти або махнути рукою, однак вона завжди дивилася Елі прямо у вічі, тож він знав, що вона його чує.

Зазвичай Кейт усміхалася, коли Елі вітався з нею, але не сьогодні. *"Може Кейт сумно?*—подумав Елі.—*Я знаю, що таке сум".* Йому все ще було сумно, що він дозволив іншій команді забити гол і виграти гру.

Елі сидів біля Хуана і Мейкелла, коли сестра Янг почала урок. Тоді Кейт захмикала. Іноді їй було важко спокійно сидіти, бо її тіло боліло.

"Кейт, тобі сьогодні боляче?"—запитала сестра Янг.

Кейт почала плакати.

"Можливо допоможе пісня Початкового товариства",—сказала сестра Янг.

Клас почав співати. Кейт любила музику. Зазвичай вона підспівувала, видаючи радісні звуки. Однак сьогодні Кейт просто плакала.

"Що нам зробити, аби Кейт почувалася краще?"—думав Елі.

Раптом у нього виникла ідея. "Я знаю!—сказав Елі сестрі Янг.—Я трошки поштовхаю візочок Кейт".

Елі бачив, як мама Кейт легенько поштовхувала візок, щоб Кейт стало легше. Він підбіг до Кейт і почав повільно штовхати її візок вперед і назад.

Кейт перестала плакати.

"А можна тепер я її погойдаю?"—Запитав Хуан.

"Я теж!"—сказав Мейкелл.

Коли сестра Янг навчала під час уроку, Елі і його друзі по черзі штовхали візок, у якому сиділа Кейт. Кейт усміхалася. Уся кімната здавалася світлішою.

Під кінець уроку всі усміхалися.

ІЛЮСТРАЦІЇ МЕЛІССИ МЕНВІЛЛ

“Коли я допомагаю Кейт, то відчуваю радість”,—сказав Елі.

“Мені це приємно,—сказала сестра Янг.—Небесний Батько також радіє. Він любить Кейт і хоче, щоб їй було краще. Іноді ми стаємо Його помічниками”.

Елі поглянув на Кейт. “Ти також мені допомагаєш,—сказав він їй.—Кожного разу, коли усміхаєшся”.

Кейт усміхнулася.

По дорозі з церкви додому Елі відчував таке тепло, яке буває на футбольному полі в літній день. “*Можливо, я не можу впіймати всі м’ячі,*—подумав він.—*Але я можу своїми руками допомагати людям*”. ●

Автор живе в штаті Юта, США.

“Через нашу сердечну доброту і служіння ми можемо подружитися з тими, кому служимо”.

Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Знаходити радість у милосердному служінні”, *Ліягона*, трав. 2011, с. 48.

Ісус любить кожного!

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕНТОНІ ВЕНЕРСДЕЙЛА

Моя кулінарна мета

**Фернанда Г., 10 років,
Парана, Бразилія**

Я хотіла навчитися краще готувати їжу. Тож коли отримала *Путівник для дітей,* то поставила ціль готувати разом з татом. Коли мій тато готував їжу, я спостерігала за ним і побачила, як це цікаво. Я захотіла навчитися готувати так, як він.

Ми з татом пішли до магазину за продуктами. Потім він навчав мене крок за кроком, як перетворити борошно на прекрасний торт. Пізніше він також навчив мене готувати інші страви.

Робота над цією ціллю допомогла зблизитися з татом. Мені подобається проводити з ним час! Він чудовий учитель. Серед того, чого він мене навчив, ось що: коли ми готуємо їжу, я не повинна відволікатися на мобільний телефон!

Зараз, коли я думаю про кулінарію, то мене переповнює почуття радості, бо я люблю готувати їжу! Ця ціль допомагає мені не лише робити те, що я люблю, але й зростати духовно. Мені подобається те, що я маю встановлювати власні цілі. Небесний Батько хоче мені допомогти в досягненні цієї мети, бо Він хоче, щоб мої таланти розвивалися. Він хоче допомагати мені, бо знає, що це приносить мені радість. ●

Ваш *Путівник для дітей* допоможе встановлювати цілі й наближатися до Ісуса.

Попросіть своїх батьків або когось іншого, ким ви захоплюєтеся, навчити вас чогось новенького!

ФОТОГРАФІЇ ЙОНАСА РЕБІКІ

Авіш ділилася євангелією

Жінка на ім’я Авіш працювала у царя. Вона вірила в Бога. Більшість людей навколо неї не вірили в Бога. Одного дня вона побачила, як місіонер на ім’я Аммон навчає царя і царицю про Бога й Ісуса Христа.

Коли цар і цариця дізналися про євангелію, вони так зраділи! Вони впали й лежали непорушно. Авіш знала, що вони відчувають силу Бога.

Авіш хотіла, щоб усі дізналися про Бога. Тож вона бігала від хати до хати й казала людям, щоб вони прийшли й побачили, що сталося.

Коли зібрався натовп, Авіш допомогла цариці піднятися. Тоді цариця допомогла піднятися царю. Вони почали навчати людей євангелії.

ІЛЮСТРАЦІЇ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Я можу бути, як Авіш. Я можу допомагати іншим людям дізнаватися про Небесного Батька та Ісуса Христа. ●

Прочитайте цю історію в Алма 18–19.

Авіш мала віру в Бога

ІЛЮСТРАЦІЯ ЕЙПРІЛ СТОТТ

Як ви можете допомагати людям дізнаватися про Бога?

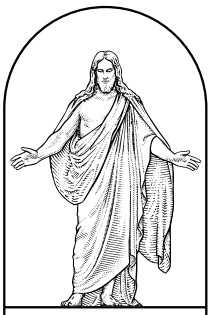

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Шановні батьки!

Цього місяця ми будемо читати про таких місіонерів, як Алма молодший, Авіш і сини Мосії. Ви можете скористатися грою на сс. Д12–Д13 або історією на с. Д20, щоб поговорити про цих чоловіків і цю жінку з Книги Мормона. Кожен з них ділився євангелією різними способами. Як ваша сім'я може ділитися євангелією? Запишіть одну місіонерську ціль і спробуйте досягнути її цього місяця. Ви навіть можете скористатися ідеєю на с. Д10, яка вам найбільше сподобається.

Постійно діліться свідченням!
Друг

ЯК НАДІСЛАТИ МАЛЮНОК АБО ОПОВІДАННЯ ВАШОЇ ДИТИНИ ДО *ЛІЯГОНИ*

Зайдіть на сайт liahona.ChurchofJesusChrist.org і клацніть на "Submit an Article or Feedback" (Надіслати статтю або відгук). Або надішліть електронною поштою на адресу liahona@ChurchofJesusChrist.org, вказавши ім'я дитини, вік, місце проживання і дозвіл у такому вигляді: "Я, [вкажіть своє ім'я], надаю дозвіл Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів скористатися матеріалами, надісланими моєю дитиною, в церковних журналах, на церковних веб-сайтах і платформах соціальних медіа та, можливо, в інших церковних матеріалах". Ми з нетерпінням чекаємо на ваші повідомлення!

Знайдіть заховану всередині Ліягону!

ЗМІСТ

Д2 Від Першого Президентства: Свідчення і Книга Мормона
Д4 Молитва Келлі
Д6 Привіт з Німеччини!
Д8 Плавати, як морський коник
Д10 Цікавинка: Встав необхідне
Д11 Покажи і розкажи
Д12 Хто я?
Д14 Друг другові: Ні про кого не забули
Д15 Хто я?—Вибери картку
Д16 Руки допомоги Елі
Д18 Чудова ідея
Д19 Моя кулінарна мета
Д20 Оповідання з Писань: Авіш ділилася євангелією
Д23 Розмальовка: Авіш мала віру в Бога

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація Діллін Марш

© 2020 BY INTELLECTUAL RESERVE, INC. УСІ ПРАВА ЗАСТЕРЕЖЕНО

4 02167 21192 1
UKRAINIAN